

راپه رینی مه لیک غازی چه زره تی شیخ عوبه یدیلای
نه هری شاهی شه مزین (قدس سره)

لاپه ره ی کتیب وه ک شاپه ره که روحی تیمه
بولای نورو روناکی ده خاته هه لفرین: ویلتیر.

نوسراوی دوکتور محمه د صالح نیراهیمی (شه پؤل)

سەرەتا

دوای گرتنی قوستهنتهنيه (بیزانس) به دهستی موسولمانان و هاتنه سهرکاری عوسمانی؛ هیمان ئوروپای مەسیحی که له جهنگی سهلییدا تیشکابوون، خۆیان کۆنه کردبۆوه؛ ئیمپهراتۆری عوسمانی له سەدهی ۱۷ ی زایینی پهلاماری ئوروپایانی دا و لهم لاشهوه راپهرینی سهنهتی له ئورویا و سازبوونی هیزی دهریایی ئەوان که توانیان پهره به وزه ی ئیستعماری خۆیان له ئاسیا، ئەفریقا و ئەمریکا بدەن و رق و قینی هیرشی عوسمانی و ئازار و شکهنجه و تالان و برۆیی که تورکی عوسمانی به سەر ئەوانیدا هینابوو، له دل و دهرونیاندا، دهکولی و دههتانیان بۆ ههلهکهوت و دایان به سەر عوسمانیدا و له سەر تهختی بهخت لایان بردن، چون عوسمانی له نیو خۆیدا گهندهل ببوو خهریکی دزی و زۆروویژی و ئیفساد کردن بو، جا ئەوه بو له نیوهی دوهمی سەدهی (۱۸) که ئوروپایان یهکیان گرت و له سەدهی ۱۹ کورد و ئەرمهنی که فره نارازی بون به دژی عوسمانی راپهرین، له سالی ۱۸۲۹ ی ز، دوای شەری روس و عوسمانی کوردهکان ههنديکیان چونه قهفقاز و ئیستا لهو ناوه فرهن.

راپهرینی کوردهکانی لکاو به عوسمانیهوه بهر له تیاچوونی ئیمپهراتۆری

عوسمانی له سەدهی ههژدهوه، لیبرا به لاسایی کردنهوه له ئورویا بهشیوهی مودیپرن به مهرکهز ئۆگرانه، ولات ببا بهرپۆه، جاران ئەگەر له گهل سهرکردهی هۆزه کوردهکان، خۆی دهخونجان و به دهغەلی ئەوانه ی پیکهوه بهشەر دهدا و ئەونهی له حوکومهت کردنی کوردهکان، خۆ تی ههلهندهقورتان، بهلام لهوه بهدوا بهتایبهت له سەدهی نۆزدهوه، له ترسی ئەوهی کوردهکان به روس و ئینگلییس ئۆگری پهیدا نهکهن، دهسی کرد به نابودکردنی حوکومهته کوردی بهکان. یهکهم نهتیجهی ئەم سیاسهته ناشیانهی عوسمانی، کوردهکانی کرده دوژمنی حوکومهتی ئەستهمبول و ئەو پاشا کوردانه، که دیتیان به پانهوه تورکی عوسمانی هوروژمیان بۆ ولاتی کورد و کوردستان هیناوه، به دژی عوسمانی راپهرین. ئەم بزوانه یهکیکیان له سەدهی ههژده و سەرەتای سەدهی نۆزده، پرووی داوه و راپهرینی دوهمی کوردهکان به دژی عوسمانی له نیوهی سەدهی نۆزده، رووی داوه.

سەرەتاشەپۆل

یەكئ لەو راپەرپینانە، راپەرپینی بە کرپاشای کوری سلیمان پاشای بەبە یا بابان بووه، که به دژی حوکومهتی بەغدادا چوووه و بەداخهوه له سالی ۱۷۱۶ی زایینی کوژراوه. دوهم: راپەرپینی ئەورهحمان پاشای بابان به دژی والی بەغا بووه، که له سالی ۱۷۸۸ی زایینی که براکە ی پشتی چۆل کرد و یارمەتی والی بەغای دا، حوکومهتی ئەورهحمان پاشای بابان تیشکا.

سیوهم: راپەرپینی محهمەد پاشای رهواندز بووه، له سالی ۱۸۳۰ی ز. لهو راپەرپینه محهمەد پاشا به دژی داگیرکهران، توانی ناوچهی ههولیر و رانیه و بەردهقیتی کورد، ماردین و نەسیبەین، وهک ههولیر، عیمادیه، کۆیی، رانیه، سلیمانی، دوکان، زاخۆ، رهواندز، دهۆک، جزیره ی عەبدولعەزیز کورپی عومەر کوردی خەلکی بەرقەعید سەر به موسل، که له ۵۵۵ مانگی و ۱۱۶۰ ز- له دایک بووه؛ ئەبولفییدا (۳-۱۳۹) و کورپی خەلهکان له باسی جزیره دا (ع) کۆبهی پەرە ی ۱۷۱ شەرەفنامە به زمانی کوردی چاپی ۱۹۸۱ ز - ئۆفیستی تاران جهواهیری) ناوچهی بادینان و زاخۆ له بن دەس تورکی عوسمانی رزگار بکا. محهمەد پاشای رهواندز فرە له بیرو ئەوه دا بووه که کاروباری ولات و دەستووری سیاسی و رامیاری و کۆمەلایهتی و ئابووری خۆی به پیتی شەریعەت و فتوای زانیانی دینی ئەنجام بدا، پاشای رهواندز له سەرەتاوه نەیارانی ناوچهیی، وهکو یهزیدیەکان و ئەمیرانی بابان و سەرکردهی هۆزه کوردهکانی ناوچهیی، سەرکوت کرد و سەرزەویهکانی ئەوانی خسته بن دەس خۆی. بۆ نموونه خەت، بێتوین، خەلهکان، دی گەله، چناران بو به مولکی سۆران. ئەو میره گهوره و مهزنه فره بویر و ئازا و رهشید و بیروحمیش بووه و بۆ ماوهی چوارسال لهو ناوهندانەدا تا شاری موسل بهو پەری دەسلاتەوه حوکومهتی کردوه و حوکومهتە کەیشی له لایەن والی بەغا نوینەری ئیمپەرآتوری عوسمانی بەرەسمی ناسرابوو. عوسمانی لهوهی که ناوچه که وا به وزه و قودرەتەوه ئیداره دهکا نارازی نەبووه. راپەرپینی بەدرخان پاشا که به شایه دی دۆست و دوژمن ئەم راپەرپینه له سۆنگە ی بیر و هزری کوردایهتی و ناسیونالیزی کوردی و له رووی نەتەوه خوازی بۆ دامەزراندنی

دەولەتی کوردی بوو. ئەم راپەرینە دوای ئەووی عوسمانی دەسی کرد بە لابردنی ئەمیرنشینەکانی ولاتی کوردەواری و لکاندنی سەرزەوی کوردستان بە حوکومەتی ناوەندی ئەستەمبۆلەو، راپەرینی بەدرخان پاشا پێی هەل گرت. بەدرخان پاشا لە ساڵی ۱۸۰۲ی ز، لە جزیرە پێتەختی حوکمرانی بۆتان لە نیو خانەدانیککی حاکم و خاوەن دەسەلات لەدایک بوو و لە ساڵی ۱۸۲۱ی ز، دوای وفاتی باوکی دەسەلاتی حوکمرانی گرتە دەس. دوابەدوای تیشکانی سپای عوسمانی بە دەس ئیبراھیم پاشا، حاکمی میسر، بەدرخان پاشا لەگەڵ حاکمانی کورد پێوهندی سازدا. لە حاکمانی قارسەو (کە لە باکووری ترین نوختە ی کوردستانە) تا میرەکانی ئەردەلان، هەمو حاکمانی کوردستانی لەگەڵ خۆی یەکخستن و مۆتەحیدی کردن و لە ئاخری دەهەمی چلی سەدەمی نۆزدەمی زاینی، راپەرینی خۆی بە نییەتی بەدیھیتانی کوردستانی ئازاد و سەربەخۆ دەس پێ کرد. باوەکو راپەرینە کە فرە سەرکەوتوانە و بەپەلە سەری گرت و پیشکەوت، بەلام حوکومەتی عوسمانی بە کۆمەگی هەینەتی ئاینی ئینگلیسی و ئەمریکایی ھۆزە مەسیحی یەکانی لە بەدرخان پاشا، دوور خستەو و ئەوسا بە گزی و فزی «یەزدان شیر» ی برازا و فەرماندەمی دەسەمی خۆرھەلاتی سپای بەدرخان پاشایان فریو دا و ئاخیرین دەسیان لە راپەرین وەشانو بەدرخان پاشا ناچار خۆی دا بەدەسەو و لە ساڵی ۱۸۶۸ی ز، لە شاربەدەرا وفاتی کرد.

راپەرینی یەزدان شیر برازای بەدرخان پاشا. یەزدان شیر کە لە ساڵی ۱۸۰۵ی ز، لە سەر ئەمیرنشینە ھەکاری لایان بردبوو، دوای دەس پێ کردنی شەری روس و عوسمانی لە ساڵی ۸۵۳ کەوتە بیرکردنەو و لە بەھاری ۱۸۸۵ دوای ئەووی ھیزیکی پیکەو نالە بدلیس دەسی کرد بە راپەرین و بە گرتنی موسل، سیرت و ھەکاری (ناوەندی عومدەمی نیزامی عوسمانی لە ناوچەدا) سەرزەوی پان و بەرینی لە نیزیکی شاری بەغاوہ تا دەریاچەمی وان و دیاربەکر (ئامید) ی خستەبن دەسەلاتی خۆی. بەھاتی زمان و گەرانیووی روسەکان بۆ بنکەمی زستانی خۆیان، حوکومەتی عوسمانی بۆ رۆبەرۆبۆنەو لەگەڵ راپەرینی یەزدان شیر، دەرتانی بۆ رەخسا. لەو نیوانەدا «نمرودرەسام» نویتەری

بەریتانیا لە ناوچەدا، رۆل و نەخشی فرە گرینگی گیرا. پۆل و دراوی فرە بە ریشووە دا بە سەرکرده کانی کورد و ئەوانی لە یەزدانشیڕ دور خستەووە و پشتی راپەرین خالی بوو. یەزدانشیڕ که بۆ ئازادی و سەر بەخۆ کردنی کوردستان لە ریگای و تووژەووە بە ناوێژی کردنی بەریتانیا، روی کرده ئەستەمبول، باوە کو بریتانیا دل نیای کرد که لە وتوژ لە گەل حوکومەتی عوسمانی پشتیوانی لە یەزدانشیڕ دەکا، کهچی هەر گەیشته ئەستەمبول گرتیان و زیندانیان کرد، جا دواي زیندانی کردنی یەزدانشیڕ، سپاکە ی دواي چەندی ئاوارە بون لە چیا و نیو کێو بەرزەکاندا، پرش و بلاو بون. چارەنووسی ئەمیش هەر وە کو بەدرخان پاشای مامی بەسەر هات.

راپەرینی مەلیک غازی شیخ عوبەیدیلاي نەهری شاهی شەمزین.

ئەم راپەرینە گرینگترین و کوردایەتیترین راپەرینی کوردە لە سەدە ی نۆزدە ی زاینی دا و ژمارێ فرە لە لیکۆلەران، شیخ عوبەیدیلا بە یەکەمین پێشەوای نەتەووە و نیشتمان ئۆگری کورد دەزانن که کوردایەتی کردووە و درەسی ناسیونالیسمی و کوردایەتی فیری سەرکرده کانی کورد کردووە که ٢٢٢ کەس لە سەرانی کوردی لە نەهری کو کردۆتەووە و ئەنجومەنی کوردی بو کوردایەتی کردن بو ساز داوون و نامە ی بو "ویلیام ئابوت" ژەنرال کونسولی بەریتانیا لە تەووریز، نوسیووە و بەوی راگە یاندووە: «نەتەووە ی کورد، نەتەووە یە که جیا یە لە فارس و تورک و عەرەب و رەگەزی تاییەت بە خۆی هە یە. مەزەهەبی کورد لە مەزەهەبی ئەوان جیا یە و ئاداب و روسوم و خوو ئاکاریان لەوان جیا یە، سەرانی کورد و حاکمانی کوردستان چ ئەوانە ی لە بن دەس تورکی عوسمانی یا لە بن دەس حاکمانی قاجار لە ئیران دان، و هەمو نیشته جیی کوردستان بە یە ک دەنگ و بە یە ک قسە لە سەر ئەمە سورن که کورد، ناتوانی لە گەل ئەو دو حوکومەتە مارز و زالمەدا کار بکا و لە گەل یاندا ناتوانی بژی. پێویستە کاری بکری که دەوڵە تانی ئوروپا سرنجی کورد بدەن و لیبی ورد ببنەووە و لیبی بکوژنەووە تا باش بزائن که کورد، نەتەووە یە که جیا لە تورک و فارس و عەرەب و ئیمە ی کورد ئەمانەوێ کاروباری کوردهواری خۆمان بە بیرو هزر و دەس و فەرمانی خۆمان هەلی بسووړینین و بەدەسی خۆمان ولاتی خۆمان ئیدارە بکەین. (بروانە

سەرەتا.....شەپۆل

توحفەى ناسرى له تاريخ و جوغرافيا / ميرزا شوكروللاى سنه يى ، ئەفخەرولكوتتاب/ به بهركولى دوكتور حەشمەتوللا تەببىي/ ئەميركەبىر تاران/ ١٣٦٢ى هەتاوى) نامەى شىخ به خەتى خۆى ئىستا به وینەى سەنەدى تاريخى له ئارشىوى وەزارەتى كاروبارى دەرەوى بەرىتانيا راگيردارو و كوريس كۆچەرايش له بابەت نامەى شىخەوه نوسيوپەتى: له گەل حوكومەتى قاجار و عوسمانيدا، ناكړى بهمجۆره كارى بكرى و ناتوانين له گەلياندا بژين. پەرەى ٢٧ جونبوشى ميللى كورد چاپى ١٣٧٣هەتاوى بلاؤكى نيگه تاران و هەروا كتيبي ئابى ژمارەى ٥ سالى ١٨٨١ ز - پەرەى ٥٤ و.ن. ئا. خەلفەين راپەرپىنى شىخ عوبەيدىلاى بهناوى راپەرپىنى كوردايەتى و گەورەترين راپەرپىنى نەتەوه خوازى كورد، له سەدەى ١٩ داناو. تەرجمەى جەلال تەقى له روسيهوه بۆ كوردى سۆرانى (شەپۆل).

دواى شەرى ١٨٧٨-١٨٧٧ى زاينى، روس و توركى عوسمانى، كوژران و مردنو تالان و مال و پىرانى و قات و قرى و گرانى و هەژارى و دەر بەدەرى و ئاواره بونى خەلكى كورد، خەلكەكه رويان كرده ماله ساداتى نەهرى. مەليك غازى شىخ عوبەيدىلاى نەهرى له ميژوى ناوچەى كورد و كوردستان هەر وه كو مونجى تەماشاش كراوه و ئەو يش بۆ ئازادى كورد و كوردستان راپەرپوه و دواى تەگبىرو مەشورەت به كورد و سەرانى دلسۆزى كورد، له سالى ١٨٨٠ به سپاى كوردهوه له دو قۆلهوه هيرشى برده سەر سپاى قاجار له ئىران، بەلام به فيلى روس و دنەدانى ئىنگليس توركى عوسمانى و قاجار به يارمەتى روسيه زۆريان بۆ كورد هينا و له هەردو لاوه ئابلۆقهيان دا و به ناچار سپاى شىخ بەرهو ناو چيا پاشەكشەى كرد و توركى عوسمانى به يارمەتى روس و دنەدانى ئىنگليس شىخيان گرت و ناردىانە حىجاز و سەرەنجام لهوى له ١٨٨٣ى ز ، وەفاتى كرد. (برواننە راپەرپىنى مەليك غازى شىخ عوبەيدىلا نەهرى شاهى شەمزىن/ د. محەمەد صالح ئىبراھىمى ، شەپۆل/ چاپى ٢٠٠٦ى ز/ وەزارەتى رۆشنىبرى/ هەولپىر/ كوردستانى ئازاد)

راپەرپىنى ئىحسان نورى پاشا كه له سالى ١٩٢٠ى ز، تا سالى ١٩٢٥ بهوپەرى بوپرى ئالائى ئازادى كورد و كوردستانى له سەر چىاى ئارارت (ئاگرى) هەلدابوو كه بەداخهوه به

گزی و فزی رهزاخان پههلهوی و خهیانهتی ئیساساکۆ نیوی که رهزاخانیش ئیجازهی به سپای تورکی عوسمانی دابو تا له بهشی کوردستانی بندهسی رهزاخان پشت له سپای ژنرال ئیحسان نوری پاشا ههڵۆی کوردستان بگرن و راپهڕین تیک بشکینن و ئیحسان نوری پاشا له دهربهدهری به مۆتورسیکلێت شههید بکهن که له ۱۳۵۵/۱/۵ی ههتاوی له بیمارستانی سینا له تاران وهفاتی کرد و له قهتهعی ۹ قهبری ژماره ۱۲ له بهههشتی زارای تاران به خاکیان سپاردوه.

راپهڕینی شیخ عهبدوسهلام بارزانی بۆ دابین کردنی مافی رهوای کورد، شیخ عهبدوسهلام له سالی ۱۹۰۷ی ز، له نامهیهکی سهڕئاواله‌دا که به مۆر و ئیمزای خۆی بۆ کاربه‌دهسان و گه‌ڕینه‌رانی حوکومه‌تی عوسمانی ناردوه، نوسیویه‌تی: «۱- زمانی کوردی بپه‌ته‌ زمانی ره‌سمی له‌م قه‌زا و فه‌رمانداریانه‌دا: ده‌ۆک، ئاکری، ژه‌نگار، ئامید و زاخۆ. ۲- خویندن به‌ زمانی کوردی بێ له‌ ناوچه‌ی بادیناندا. ۳- کاربه‌دهسان و فه‌رمانبه‌ران و هه‌لسووهرپه‌نه‌رانی ناوچه‌ی بادینان، کورد بن. ۴- باجه‌کان: باجی خزمه‌تی سپایی گه‌ری هه‌ر وه‌ک خۆی بمینی به‌و مه‌رجه‌ی بۆ سازدانی ریگا و بان و کردنه‌وه‌ی فه‌رگه‌ و فه‌رانکۆ بێ و له‌ بادینان و له‌ ناوچه‌ی بادینان خه‌رج بکری. ۵- له‌ ناوچه‌ی بادینان بپه‌ره‌کان به‌ پپودانی شه‌ریعه‌تی ئیسلام رابگه‌یه‌ندری. ۶- باجی نا‌ه‌وا لابه‌ری و به‌ پپی شه‌ریعه‌ت باج و خه‌راج وه‌رگیردین. ۷- قازی و موفتی که له‌ بادینان داده‌نرین ده‌بی له‌ سه‌ر ریبازی ئیمام شافعی بن، نه‌ک ریبازه‌کانی تر (ده‌مه‌لوجی ۱۹).

شیخ عه‌بدوسه‌لام له ۱۹۱۴ی ز، له‌ راژان میوانی سه‌یید تاها‌ی نه‌ه‌ری دوهم ده‌بی و له‌ مانگی ئابدا له‌ ته‌فلیس چاوی به‌ گرانده‌ۆف جیگری قه‌یسه‌ر و سه‌رکرده‌ی سپای باشور ده‌که‌وی و داوای پشتگیری له‌ روسه‌کان ده‌کا، به‌لام روس یارمه‌تی شیخ ناده‌ن و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ و له‌ سه‌ر ریگا چاوی به‌ سمکۆی مه‌زن ده‌که‌وی که به‌داخه‌وه‌ سو‌فی عه‌بدوللا فنکی بۆ پۆل وه‌رگرتن له‌ تورکی عوسمانی که شیخ میوانی ده‌بی، ده‌یداته‌ ده‌س دوژمن و له‌ ئاکامدا به‌ ده‌ستوری سلیمان نه‌زیف کوردی والی موس‌ل له‌ دار ده‌دری. یانی کورد بۆ رازی کردنی تورکی عوسمانی نه‌و مرۆقه‌ پاک و دل‌سوژه‌ی کوردی شه‌هید

سەرەتا.....شەپۆل.....

کردووە. (د.عوسمان عەلی/ زانکۆی تورنتۆ/ کاناڤا/ کۆنگرەیی یادوارەیی سەدسالەیی بارزانی
نەمر/ چایی ۲۰۰۳ ی ز)

راپەرینی مەلیک مەحمود بەرزنجی حەفید.

شیخ مەحمود بەر لە دوایی هاتنی جەنگ لە گەڵ سەرانی کورد، لە شاری سلیمانی، کەرکوک، توزخورماتو، عیمادیه و کۆیی بۆ پیک هینانی کوردستانی سەر بەخۆ، لە ۱۹۱۷ ی زاینی لە کۆنگرەیه کدا، لە گەڵ گەرە مرۆکانی سلیمانی کۆ بۆتەوه و داوای کوردستانی بن دەسی پەهلەوی لە ئێران کردبو. بەلام ئینگلیسیه کان پێیان وتبوو داوای وا نەکا. لە شەردا شیخ یەخسیر دەکرئ و لە ۲۵ ی ژوئینی ۱۹۱۹ ی ز، که لە بەغا موخاکمه دەکرئ، سەلاحیەتی دادگا رەت دەکاتەوه و وه کیلش ناگرئ و دەفەرمئ: «لە سەر داخواری نەتەوهی کورد، بۆ بە دەس هینانی ئازادی لە گەڵ ئیوه پەیمانم گریدا بەو مەرجهی ئیوه زامنی ئازادی کوردستان بن، ئیجازەم دا بینه خاکمانەوه، ئیوه درۆتان وت و نییه تی ترتان لە سەرا بووه، من بە هەلبژاردنی خەلک بومەتە حوکمدار، بەرپرسم که نەیه لئم ئیوه بەدفعەرانە لە کوردستاندا کاربکەن، ئیوه کارئ واتان کرد لە جەنگ زیاتر چارێکمان نەبوو، ئیستا من یەخسیری ئیوهی بریتانیاییم و لە دوژمنی خۆم و نەتەوه کهم چاوهروانی خیر نیم و بۆ مردن لە ریگای کوردایەتی کردن و خزمەت بە نەتەوهی کوردی خۆم، ئامادەم. (جونبوشی میلی کورد/ کریس کۆچەر/ ئیبراهیم یونسی/ نیگا، ۱۳۴۷ ی هەتاوی تاران).

بەلئ شیخ مەحمود شاری سلیمانی کردە پاتەختی پاشایی بۆ کورد و کوردستان، که لە بەرا پیتەختی بابان بووه.

راپەرینی پێشەوا قازی محەمهەد.

هەر ئەوه که توانی لە ۱/۲۲/ ۱۹۴۶ ی زاینی کۆماری کوردستانی سەر بەخۆ لە شاری مەهاباد دا بمریتئ، بە هاوکاری کۆمەلەیی ژیکاف و حیزبی دیموکرات و هەروا بە هاوکاری خەلکی ئازاد و نیشتمان خواری کوردی ناوچهی کوردستان، هەروا بە پشتیوانی ژەنرال مستەفا بارزانی و بارزانیانی هاوڕییی که لە ۱۱/ ۱۰/ ۱۹۴۵ ی ز، کۆمەلەیی ژیکاف

سەرەتا.....شەپۆل.....

پێوهندیان بە بارزانی یهوه گرتوه و له خهزه لهوهی ۱۹۴۳ی ز، نامه یه کیان بۆ بارزانی نوسیوه و بارزانیان به سهروکی گهوهی کورد ناساندبوو (برواننه گوڤاری نیشتمان ژماره ی ۲) . بارزانی له ۱۳۲۴/۱۲/۹ و ۱۹۴۶/۲/۲۸ کاتژمێری ۵/ی دوانیوه پۆ ته شریفی موباره کی گه یشتوته شاری مه هاباد پیته ختی کۆماری دیموکراتیکی کوردستان و پیتشوازی گهرم و گوری لی کراوه و دوا ی دیدار له گه ل پیتشه وا قازی محمه د، مسته فا بارزانی له ری و ره سمی را گه یانندی کۆمار به شداری کردوه .

پیتشه وا قازی محمه د ئینسانیک شه ریف، زانا و دلسو ز و فه ره نگ په روهر بووه . هونه ری پیتشه وا له وه دایه که بهر له ئیران کۆماری کوردستانی دامه زراندوه و له و ماوه که مه دا چاپخانه ی دامه زراندوه و ئه و هه موو کتیب و روژنامه و گوڤاره کوردی یانه ی به چاپ گه یاندوه و فی رگه و فی رانکو ی بۆ خویندن به زمانی کوردی ساز داوه و په ره ی به رونا کبیری کوردی داوه و گیانی شیرینی خو ی له پینا و ئازادی کورد و کوردستانا داناوه . خوالیخو شبو مونته قیم قازی که له نیو حیزبی دیموکرات گه رابوو و نه خو شبو، چومه دیدنه ی و عه رزم کرد تۆ زه وی و خاکت زۆره ، وه ره مه ردا نه چهن هیکتار به ناوی زانکو ی پیتشه وا قازی محمه د ئه له لاهومه قامه له مه هاباد وه قف بکه، قه ولیشی دا و نه ی کرد و وه فاتی کرد (شه پۆل).

راپه رینی ژه نرال مسته فا بارزانی .

له ئاسمانی کورده واری و مرۆقانی دا، حه زره تی بارزانی روژه و به فو نا کو ژیته وه . نیشانه کانی دل سو زی، وشیا ری، بی داری، کوردا یه تی و زیندوو بوونی حه زره تی مسته فا بارزانی رابه ری که بی ری نه ته وه ی کورد له هه موو کات و ساتیکدا دیاره وه له م سه رده مه شدا، جا کورد له هه ر دۆخ و هه ل و مه رجیکدا بژی، سی به ری ره حمه ت و په ره که تی بارزانی وا به سه ره وه . وه شوینی پیروزی بی ری ورد و تیکۆشانه کانی به سه ر کورد و کوردستاندا دیاره و هه ر دیاریش ده بی . وه نه ته وه ی کورد، فه خر و شانازی به و زاته پاک و دل سو زه ی خو ی ده کا . له کۆنه وه وتویانه باش وایه وه سفی گه و ره و دل سو ز و خو شه ویسته که ت له خه لکی تر بیستی چاکه . جا با بزانی "کارۆلین" له با به ت مسته فا

سەرەتا.....شەپۆل

بارزانی چی وتوو: «له گەرما و گهرمی پرۆژهی میستیڕ بوتی ئینگلیسی که له ئاخری سالی ۱۹۷۰ی ز له کوردستان ئەنجام دراوه، کارۆلین ئینگلیسی به ژەنرال مستەفا بارزانی دەلی: حوکومەتی تورک، عەرەب و شای ئێران کوردیان له نه‌خویندەواری و کهم سه‌وادیدا قەتیس کردوه، تۆ چلۆن رابەری ئەو نه‌تەوه ده‌که‌ی؟ بارزانی له وه‌لامدا ده‌فه‌رمی: رابەری کردنی ده‌بی وه‌ک ریگاگانی کوردستان بی، به‌ره‌وژور چون و سه‌ره‌وخوار بونه‌وه و پێچاوپێچ کردن، بیری وردی ژیرانه‌ی پێویسته، چونکا ته‌بیعه‌تی کورد، هه‌روه‌ک ته‌بیعه‌تی خاک و نیشتمانمان، کوردستانه. خاکی کوردستان کیوی به‌رزو بلیند و کیو و ته‌پۆلکی نزم و نه‌وی، ده‌شت و شیوی نزم و قوولی هه‌یه. هه‌ر به‌و شیوه‌ش، نه‌تەوه‌ی کوردیش له‌ چینی کۆمه‌لایه‌تی، بیر و ریاز و ئۆل و ئاین و مه‌زه‌به‌ی جیا‌جیا ساز بووه، نیازی به‌ رابەری کردنی که‌سی هه‌یه که هه‌مو ئازار و ده‌رد و ره‌نج و خوو و خه‌سله‌تی ئەوان بزانی و ریگایان نیشان بدا. کارۆلین ده‌لی: ئەم قسانه له‌ قسه‌ی فه‌رمانده‌یه‌کی نیزامی ناچی، به‌لکو له‌ قسه‌ی فه‌یله‌سوفان و بیره‌وه‌ران و ئەندێشمه‌ندان ده‌چی. کارۆلین مستەفا بارزانی به‌ ناوی یه‌ک فه‌یله‌سوف ناسیوه و ده‌یناسی و ده‌لی: مستەفا بارزانی فه‌یله‌سوف و بیرمه‌نده. « (کونگه‌ره‌ی یاده‌وه‌ری سه‌د ساله‌ی بارزانی نه‌مر/ د. محمه‌د صالح ئیبراهیمی، شه‌پۆل/ هه‌ولێر ۱۴/۳/۲۰۰۴/ به‌شی یه‌که‌م - ئاماده‌کردنی مومتاز حه‌یده‌ری / په‌ره‌ی ۳۹۸ تا ۳۴۹)

له‌شکری عێراق هێرشیان بۆ هه‌ندرین و زۆزه‌ک هینابو تا بارزانی و بارزانیان به‌ خه‌یال له‌نیو به‌رن. به‌لام بارزانی ژەنرال مستەفا، ئەوانی خسته‌ نیو ته‌له‌ و هه‌روه‌کو هه‌وره‌تریشه‌ دای به‌سه‌ر هێرشکارانی عێراقدا و زیاتر له‌ ۲۰۰۰ی لی کوشتن و له‌شکره‌کانی دیکه‌ی عێراق، تارومار کریان و بووه‌ مه‌رگ و کاره‌سات بۆ سپای عێراق و ئیعتیباری گه‌وره‌ و گرینگ و پۆزیتیوی بۆ ژەنرال مستەفا بارزانی به‌ده‌س هینا و کورد و راپه‌رینی نه‌تەوه‌ی کوردی به‌ دنیا ناساند. (نه‌ موريس رابیرت رافونت/ ۱۹۷/ی ز)

جا ئەوه‌ بوو چه‌ندین جار سه‌ری به‌ حوکومه‌تی مارز و زالمی عێراق دانه‌واند و سه‌ره‌نجام به‌عی به‌غای مه‌جبور کرد تا له‌ سالی ۱۹۷۰دا به‌ ته‌واوی ئیعتیراف به‌ مافی ره‌وای کورد و

كوردستان بكا و هەر لهو سۆنگهوهيه، ئیستا كوردستانی باشوور ئازاد و سەربەخۆیه و شوکور بۆ خوا بەرپز سەرۆك مهسعود بارزانی سەرۆکی كورد و كوردستان و سەرۆك وهزیرانی كورد و كوردستان نهچیرقان بارزانی و رۆلهكانی بارزانی و یار و یاههوانی بارزانی و پێشمه رگهكانی بارزانی بهوپهپری وزه و هیز و خیر و خۆشی و بهرهكهتهوه و بهوپهپری ئەمنیهت و ناسایشهوه كاروباری كورد و كوردستان بهرپوه دهبرئ و باغی ئارهزووی كورد، هاتۆته بهر و دیاره نهخشی بهرپز مام جهلال تالهانی سەرۆك كۆماری عیراقی فیدرال بۆ كوردستانی یه كگرتو و بههیز و ئاوهدان، له گهڵ یارانانی فره دیار و گرینگه.

له ۱۹۲۰ی ز، یزاوی سمكۆی مهزن دهسی پێ كرده و تا سالی ۱۹۳۰ی ز، بهردهوام بوه و له سەر هتاوه حوكومهتی سهرسنوری سمكۆی مهزن له لایان حوكومهتی ئەو دەمی ئێران به رهسمی ناسراوه و عهسای مورسهع و فهرمانی پاراستنی سنورهوانی پیدراوه. جا هەر لیروهه باش تیده گهین كه بوحرانی نهتهوهی كورد، بهر له بوحرانی فهلهستین روی داوه و كورد بهر له راپهپین له ئورویا، بیرى كوردایهتی و ناسیونالیستی له نیو جهرگ و ههناو و دل و دهرونی نهتهوهی كورد گیرساوه و گهراى داناوه. بیرى كوردایهتی و ناسیونالیزمی كوردی، چه كیم ئەحمدهی خانى بهر له بیرى نهتهوايهتی خهلكى ئورویا خولقاوه و مهیبوه، كه فهرموویهتی: «لهف پیکفه هه میشه بی تفاق / دايم به ته مه رپود و شیقاقن / گهردى هه بوا مه ئیتحادهك / فیکرا بکرا مه ئینقییادهك / ته کمیل ده کر مه دین و دهولت / ته حسیل ده کر مه عیلم و حیکمهت / ته مییز ده بون ژ ههف مه قالات / مومتاز ده بون، خودان كه مالات» یانی ئە گهردژ و دوژمنان بیان هیشتهبا و كوردیش بیرى له كوردایهتی خۆی بکردبا و له باتى شهپه گه رپه ك له نیو یه كدا بهاتبان یه كیه تی و ئیتحادیان له نیو خۆدا ساز بدایی و له پێشهوا و رابه رپك ئیتاعه تیان بکردایی، ئیمه ی كورد، دین و دهولته تمان ته كمیل و ته واو ده كرد و حوكومه تی تابهت به نه ته وه ی كوردمان ساز ده دا و ئیتر زانا و له كارزان و نوسه ر و خاوه ن بیر و ئەندیشه ی كوردیش، له نیو داگیر كه راندا ون نه ده بون و له نیو داگیر كه راندا نه ده تاوانه وه و له دوره وه خۆیان بۆ خزمهت به كورد، نیشان ده دا و كوردایه تیان ده گرد، نه ك خزمهت به بیگانه.

کورد فەرموبەتی: «بیکەس خۆم، وەتەنمە، دینمە.» یانی ھەم دین و ئایین و مەرام و ھەم وارگە و نیشتمان و وەتەن و نشینگەى کورد و نەتەوہى کورد، لەبەر بیکەسى و بى ئیتفاقى لە کورد، زەوت و داگیر کراوہ. لێرەدا میسالیک دینمەوہ تا باش لە فایدە و واتای ئیتحاد و یەکیەتى و یەکبون بگەین و لەمەولا عەمەلى پیکەین: تۆ سیگار و جگەرەیکە بگرە بە دەسەوہ لە جەنگەى ھاویندا لە نیوہرۆدا بیدە بەر تیشک و تیریزى گۆى رۆژ، ھەرچى بەرزى بکەیتەوہ یا بکۆشى سیگار و جگەرەیکە گر ناگرى و ھەل نابى، بەلام ئەگەر زەرەبىنیک بىنى و بیدەيە بەر تیشكى گۆى رۆژ و سیگارەکش بەدەیتە بەر زەرەبىنەکە، فەورى و بەلەز سیگارەیکە گر و ناگر دەگرى و دوکەل لە سیگارەیکە بەرز دەکاتەوہ، چونکا زەرەبىنەکە ئەنیرزى تیشک و تىنى گۆى رۆژ لە خۆیدا کۆ کردۆتەوہ، بۆیە دوکەلى لە سیگارەیکە بەرز کردۆتەوہ. جا ئیمەى نەتەوہى کوردیش لە سەرمان واجب و پێویستە یەک بگرین و ئەنیرزى کوردایەتى کردن لە خۆماندا کۆبکەینەوہ و لەدەوڵەتى ئىستای کوردستانى باشوورى بەتەواوى بىر و ھزرەوہ ئەنیرزى و گور و تین و تەوانمانەوہ پشتیوانى لەو حوکومەتە بکەین و تەقویەتى بکەین. بە ورد بونەوہ لەوہى حەکیم ئەحمەد خانى بە پى و دانى سرودى خۆى لە سالى ۱۰۶۱ى مانگى و ۱۶۵۰ى زاینى لە دایک بوو و تاریخی نەزمى مەموزین دەبى لە ۱۱۰۵ى مانگى و حودودى ۱۶۹۲ى زاینى دابى نەک لە ۱۵۹۱ى ز، و بنەمالەى حەکیم ئەحمەد خانى لە ۱۵۹۱ یا ۱۵۹۲ زاینى لە سەر زەوى بايەزیدى کوردستان سەقامگیر بوون و خانى لە ۱۱۱۹ مانگى وەفاتى کردوہ (طار خانى الی ربّە) چون سالى لەدایک بوونى حەکیم ئەحمەد خانى ۱۰۶۱مانگى بوو، بەو حیسابە دەبى تەمەنى موبارەكى ۵۸ سال بووى، ھەر جۆر بى. فرە لام سەیرە ھەندى کەس لایان وایە بىرى کوردایەتى و ناسیونالیزمى کوردى لە ئوروپاوە، ئەو بىرە ھاتۆتە نیو نەتەوہى کورد و بىریان لەو شیعەرە میلیلى و کوردایەتىیە و زەورى حەکیم ئەحمەد خانیان نەکردۆتەوہ. جا دەلین: «تیاچون و لەنیو بردنى حوکومەتى بابان و ئەردەلان و ... ھاوزەمان بووہ لەگەل گەیشتنى سەرەتای بىرو ھزرى ناسیونالیستى لە ئوروپاوە بۆ رۆژھەلاتى ناڤین و لە دەیەکانى دوایى سەدەى ۱۹ز، بە پەیدا بونى یەکەمین

شەپۆلی ناسیونالیزمی کوردی، کوردەکان لە بەر کوردایەتی کردن بیدار بونەتەووە و بە دژی داگیرکەران راپەرینیان دەس پێ کردووە، چەن هۆ لە پەیدا بونی شەپۆلی ناسیونالیزم و کوردایەتی دا نەخشی هەبوو یەک لەوانە بلیسە ییری نەتەووە ئۆگری لەنیو قەومە دراوسیکانی نەتەووەی کوردا، چ فارس، تورک یا عەرەب و ... که لە ئورویاوە دەلیبوو نیو دل و دەروونی خەلکی رۆژەلاتی ناڤین. یەکی تر لە هۆکان، هەلوەشانەنەووەی ئەمیرنشینەکانی کورد بوو، ئەو کارە بۆتە هۆ تا ئیمتیازاتی که هەندی لە چینهکانی کورد لە کوردستان بە دەسیان هینابوو، لە کیسی بدن، لە نەتیژەدا چینی پرۆزە و پر ئەنیژی و پرتین بە پرتاو چ لە ئاغا و چ لە خویندەواران و رووناکییرانی کورد، دەست بەدەنە دەسی یەکتەر، تا ماف و حەق و حوقوقی لە کیس چویان ، لە زالمەن و داگیرکەران بستیننەووە و دەولەتی دلخوازی کوردی تایبەت بە خۆیان دابمەزرتین. دوابەدوای گۆرانی بیر و هزری کۆمەلایەتی، سیاسی و ئابوری و هاتنە پیشەووەی بیر و هزری کوردایەتی و ناسیونالیستی لە ژبانی رۆژانە ی کۆمەلانی نەتەووەی کورد، ئەونە ی دیکە هاتنە مەیدان که زیاتر لە جارەن بە بییری تازە ی یە کبون و یە کگرتنەووە بە گیان و بە دل بۆ ئازادی و سەر بە خۆیی کورد و کوردستان بکۆشن و بکۆشین تا ئازادی هەمو کورد و خاکی پیروزی کوردستان بە چاوی خۆیان بی بینن و بی بینن و تیرتیر تەماشای یە ک بکەین. ئەمە سەرەتایە بۆ کتیبی "بەناوی" وارگە و زانیانی کورد (دایرە تۆلمە عاریفی کوردی) "شەپۆل/ تاران/ ۱۱ ی مارس ۲۰۰۷ ی زاینی. شەپۆل

لاپه‌ره‌ی کتیب وه ک شاپه‌ره که روحی ئیمه
بو‌لای نورو روناکی ده‌خاته هه‌لفرین: ویلتیر.

ناسنامه‌ی کتیب :

راپه‌رینی حه‌زره‌تی شیخ عوبه‌یدی‌لای نه‌هری شاه‌ی شه‌مزین (قدّس سرّه)

□ - نوسه‌ر: دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پول)

□ ویرستار: موه‌ندیس ئازاد ئیبراهیمی.

□ پیت‌چینی به‌کامپیوتیر: مؤه‌سه‌سه‌ی نه‌قش چه‌لیپا خانم تاهیره شامانیان

□ ناشیر: نوسه‌ر

□ نوبه‌ی چاپ: ئه‌وه‌ل ۱۳۸۳ ی هه‌تاوی و SC ۲۸-۲۰۰۴-ز.

□ لیتوگرافی و چاپی: ته‌ندیس نوقره‌یی - نرخ ۱۰۰۰ تمه‌ن

□ شابه‌ک: ۶-۴۸۹۰-۰۶-۹۶۴ ISBN 964-06-4890-6

ژماره‌ی موجه‌ویزی چاپ ۲۲۱۱۵ میژوی ۱۳۸۳/۴/۲۵

هه‌رکاتی ده‌چمه‌ په‌رلانه خه‌فه‌تمه؛ که ته‌مه‌ن، چه‌ن
کورته، بوکه‌لک و هه‌رگرتن له‌و سفره‌ره‌نگینه (شه‌پول).

هه‌رکه‌سی فه‌ره‌نگ و زانین به‌ده‌س بیینی
ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌ت به‌سه‌ر خویدا ده‌بارینی (شه‌پول)

سهره تا

سپاس بو خوا که یارمه تی دام سه بارهت به راپهرینی هه زره تی شیخ عوبه یدیلای غازی، نههری شاهلی شه مزین بناوی (هه زره تی شیخ عوبه یدیلای نههری) پهراوه یه کی تاوا به زمانی کوردی بنوسم.

ته بی بزانی بو نوسینی ته مکتیبه له زور سه رچاوه که لکم وه رگر تووه، ههروه کونوسراوه ی دوکتور جهلیلی جهلیل به عه ره بی به شی (انتفاضة الا کرد بقیاده عوبه یدیلای غازی) که له سالی ۱۸۸۰ زاینی له بیروت چاپ بوه، میژوی کوردو کوردستان ی ته مین زه کی و کوردو مه سه له ی کورد شا کر خه صباک، نوسراوه کانی قوریانسه شه له، میژوی جوغرافیای دارالسلطنه ی ته وریز، میژوی هه وشار، کوردو کوردستان. و. نیکتین و نوسراوه کانی مولک تارا و نامه ی دوکتورای جهنابی دوکتور سه یدعه زیز گه یلانی زاده (شه مزینی) و یاد داشته کانی عه للامه ی ناودار حاجی خه لیفه مه لامحه مه د (به ها) ته مین حوزوری هه زره تی شیخ عوبه یدیلای و شیخ عبدولقادر ناودار به غه وشی ثانی. هه روا به پیوستی ده زانم له سهروه رانی به ریزو دلسوزم جهنابی صدیق هه یدهری و حاجی میرزا ته حمه د وه لیزاده و

جهنابی مه لافه تاحی نه ناهیدو کا که ره حیمی شیرزاد و میرزا خلیل خوسره وی و میرزا ئیبراهیمی نانه و ازاده: (ئیبیراهیمیان) سپاس و دو عای به خیریان بوبکه م «رضوان الله علیهم» چونکا له ساله کانی ۳۶ تا ۱۳۴۰ ی هه تاوی که له خانه قای نههری بوم و له شاره فه ره ههنگ پهروه که ی مه هاباد پیکه وه بوین زورریان ته شویق ده کردم که له بابهت خانه دانی ساداتی نههری (قُدِّسَ سِرُّهُم) بنوسم و جار به جاریش چریکه ی راپه رینی ره سنی چه زره تی شیخ عوبه یدیلایان بو ده گیرامه وه و قسه یان له بهیتی شیخ و چریکه ی هه مز اغای مه نگورو راپه رینی مه لاخلیل ده کرد، به تایهت ئه بی یادی زاناو دوستی دیرینم جهنابی میرزا حه سن قزلجی بکه م که له ساله کانی ۱۳۵۸ ی هه تاوی تا کوچیدوایی، له تاران زور پیکه وه بوین و له نه زمون و ده ربه ده ری خوئی و میژوی بنه ماله ی ساداتی نههری و میژو یاراپه رینی گه وره رابه رانی کورد له چه زره تی شیخ عوبه یدیلای و ژهنرال پیشه و بارزانی و شیخ سه عیدو سمکو و شیخ مه محمود و ژهنرال ئیحسان نوری پاشا و پیشه و او... قسه ی بو ده کردم و قسه یشی لی نه ده برا یادی به خیر.

نوکنه ی وردو جوان و غیرفانی له ۱۳۶۶/۹/۱۷ ی هه تاوی جهنابی مه لاخلیل حه سن ماجدی و مه لاسه ید حه کیم و جهنابی مه لاخلیل حه سن ماجدی له هه تاوی جهنابی مه لاخلیل حه سن ماجدی هاتبونه تاران، بو شام میوانم بون و شه و له زیمنی قسه کردندا جهنابی مه لاخلیل حه سن ماجدی وتی: جهنابی مه لاخلیل حه سن ماجدی بوئی گیراینه وه و فه رموی: حاجی سه ید حوسین قوره یشی بو کان که مریدی ماله بیاره یه رای گه یاند شه و یک له خه و نمدا دیتم هه وریک به گرمه گرم و چه خماخه

له وانه له زستانی ۱۳۲۹ ی هه تاوی هاتنه وه ئیران وله شاری سنه له حوجره کانی مرگه وتی پیرعومه ران جینگایان پی دابون، جهنابی صدیق حه بده ریشیان له گه ل بو، منیش له وسه رده مه دا له وئی لای ماموستا مه لاخلیل حه سن ماجدی نو صولی ده م خویند له بهر ریبه ندان و به فر نه یان ده توانی بگه ریته وه شاری مه هاباد و له وئی قه تیس مابون روژنکیان نه فه سه ریک هات تاصدیق حه بده ری بی بو شاره وانی له ده م پلیکانی ده روازه ی حوجره کان که چاوی به صدیق حه بده ری که وت پی وت: نه م هه راو هوریا نه تان بو نه م شاره ویرانه بو، صدیق حه بده ریش وتی: ئاخو ئیوه ویرانتان کردوه نه مانه و بیست له ئیوه ی بستینه وه و خو مان ناوه دانی بکه یته وه منیش ئافرینی زورم به و میتره جو امیتره نه ترسه وت: (شه پوئل).

لیدان و شریخه شریخی بروسکه له لای ماله ساداتی کرامی نههری (قدس سرهم) هات تا گه یشته ناچیت و هه روا ده هات تا هاته سهر مالی عهلیاغا حاجی ئیلخانی و دایداو دوکه لئی رهش ههستا، کاتی له خه و راجه نیم، کهم کهم خوم ساز کردو چومه مالی عهلیاغا که زور نه خوش بوو نه خوشیه که یشی وه ک خه لک ده زانن زور که سکون بو، پیم راگه یاندن که شتیکی وام دیوه، دیاره دلی سلطان العرفا: حاج سید عبدالله گیلانی زاده ت شکاندوه و ماله ساداتی نههری تو یان بهم دهرده موته لاکردوه، حاجی سید حسین فهرموی: برون دلی شیخ چاک بکه نه وه، به لکو خوا شفای عهلیاغابدا، حاجی سید حسین هه روا رای گه یاند کوری زبکریان له ته و یله بوگرت، له کاتی گه رماو گهرمی دو عاو پارانه وه بو شفای عهلیاغا روحی ره سوللا (د-خ) ته جه لای ده کردو نهی ده هیشت دو عا کان بو شفای عهلیاغا برونه سهری و قه بول بن، له بو کانیش حهلقه ی دو عاو پارانه وه بو شفای عهلیاغا له و دهرده که سکونه سازدرا، بی فایده بو، ناچار عهلیاغا کوره کانی خوئی نارده مالی حاجی سید عهبدو للا و نامه یه کی لی نویسیو که لسی خوشی و دو عای شفای بو بکا، حاجی سید عهبدو للا زور یان ریز لی ده گری و دو عا بو عهلیاغا ده کاکه خوار زگاری بکا و له پشت پا که ته که یش، ثم شیعره فارسی یه ده نویسی:

بمثل تخم قطناً است دل درویشان

تا صحیح است دوا و ر شکنی سم باشد

ثم چریکه هم جه نابی دوکتور هاشم شیرازی نه و جوامیره نه ته وه ویسته دلسوزه عه جیه و هم جه نابی دوکتور (سید عبیدالله ایوبیان مه رکه زی بره ک) بو یان گیراومه ته وه، به تایهت دوکتور نه یوبیان نه و (محقق) دلسوزه فهره ننگ پهروه ره چهن دین جار قسه ی له وه کردوه و نه و شیعره ی خویند و ته وه. دیاره نه مه شتیکی عادی یه ههروه ک حه زره تی یوسف دل و دهرونی خوئی پاک و بیخه وش کردو خوئی له گزی و فزی زلیخا لادا یا ههروه ک ابن سیرین-ی کورد خوئی له تیکه ل بون له ژنه گزیکاره که رزگار کرد، خودایش روحمی به ههردوکیان کرد، یوسفی گه یانده پله ی به رزی پاشایه تی میصرو مه قامی نبووهت و ابن سیرینیشی گه یانده نه و پله له و اتا کردنی خه وندا که له دنیا ده نگیداوه ته وه، سلطان العرفا حاج سید عبدالله گه یلانج-

زادهش هه روا بو، که وتیوه بهر لوتفی خوای تهعالا.

ئه بی بزاین پیاوانی خوا له نیو یه کدا بو یه ک چاک و دل پاک بون و خوینی و بهد بینی
له نیو یاندا که متر بو و زیاتر بیریان لای خوا بو و وینه مه شهوره که چه زره تی سید تاها ی
ته و هل له نه هری چه زی له راو بو و ئه م قسه ده گاته چه زره تی سراجه دین شیخ عوسمانی
ته ویله (قُدس سرهم) نامه یه ک له سید تاها ده نوی و له زیمینشدا ئه م شیعره ی بو ده نوی:
شنیده ام که سگانرا قلاده می بندی

چرا به گردن عثمان نمی نهی رسانی

ئه م شیعره جه نابی عباس حه قیقی له بو کان به ده س و خه تی خو ی بو منی نوی سیه وه که له
۹ گولانی سالی ۱۳۶۸ ی هه تاوی له بو کان له مالی جه نابی حاجی ئیمام خه لیفه مه لائه حمه د ی
وه حیدی بوین و قسه ی خو ش و یادی خواناسانی کورد ئه کرا.

سالنامه ی نور دانش سال ۱۳۴۹ ی هه تاوی
په ری ۷۸ و ۷۹ چاپی تاران به رانبه ری
۷۱-۱۹۷۰ زاینی و ۱۳۸۹ ی مانگی.

محمه د صالح ئیبراهیمی (شه پۆل)

۲ ریبه ندان ی- ۱۳۶۵ هه تاوی و ۲۱

ژوئیه ۱۹۸۸ زاینی تاران.

Dr.Saleh Ebrahimi

قوتبولعارفین

حه زره تی شیخ عوبه یدیلای نه هری شاهی شه مزین «قُدَس سِرُّه»

کاتی مروفتیکی گه وره ده ناسین که له ژیانیا سرکه و توانه ژیاوه، روچی نه و له ده رونمانا شوین دانه نی و له گه ل نه و ده ژین و ژیانیکی سر له نوئی مان پی نه به خشی «شاندل ده فته ره سه وزه کان» عارف و خواناسی ره بیانی حه زره تی شیخ عوبه یدیلای نه هری شاهی شه مزین «قُدَس سِرُّه» نه وه ک تیمام موحه مه دی غه زالی و محی الدین عه ره بی، وه بیان ته نانه ت وه کو تاج العارفین نه بو الوفای کورد، عارفیکی گه وره ی مسولمانه و بهس که ته نیاو ته نیا له حالاتی عیرفانی بیر بکاته وه و به پی گه یشتویی تاکی یا خاوین کردنه وه ی نه فس و ده رون پاکی خوی و چهن که سیککی وه کو خوی قنیات بکا ئیتر له به ره و پیش بردنی کوپرو کومهل و چاک کردنی کومهل غافل بمینی، وه له زولم و زوری حوکومه تی عوسمانی و قاجار، وه له هیرشی دوژمنانی ئیسلام، مله پوری حکومه ت و چه وساندنه وه ی گه ل، خه به ردار نه بی، و نه وه ک نه بو موسلیم یا سه لاهه دین نه یوبی، وه که سایه تی گه لیککی وه کو نه وانه که له میژوی ئیسلام دا، ته نیا پیاوی شمشیر و ده سه لات و سه رداری خه بات و دیفاع بن، که ته نیا ریگای گورانی بیر ویاوه ر، پیوه ندی کومه لایه تی و په روه رده کردنی مروف به داسه پاندنی زوره ملی و ده سه لات په یدا کردن به سه ر دژو دوژمن بزانی، وه نه وه ک نه و زانایانه، که واده زانن وه زعی کومه لی ئیسلامی هه ر جوژی، ده توانن به گویره ی ته فسیریککی زانستی نه مرو، وه ته ئویلاتی زانستی و مه نتیقی

Dr.Saleh Ebrahimi

مهلیک غازی شیخ عوبه یدیلای نه هری شاهی شه مزین

شه پوډ / ۶

سدهی بیستم، له بیروراکانی ئیسلامی وه له ئایاتی قورئانی و لیکوئینه وه و په رده دار بونی زانایانه، وه ورد بونه وهی فیه له سوفانه، ئیسلام زیندو بکه نه وه.

حه زره تی شیخ عوبه یدیلای شاهی شه مزین عارف و خواناس ده لی: نه گهر زه مانه له- گهل تو نه سازی تو به رهنگاری زه مانه به! زه مانه یانی: چاره نوی مروفت، ژیانې مروفت، مروفت بو خوی شه پوله، ژیانې له ئال و گوړدایه، به واتایی تر ژیانې ئینسان هر به واتای گوړپانه ئال و گوړه، بزوتنه وه و به ره و پیش چونه.

دروست عارفیکی گه وره، به روچیکی خاوین و بیخه وش وه له هه مان کاتا زاتیکه، که بو زانست و پیشکوتنی ته کنیک و ناوه زی به ره ی مروفت، گه وره یی و ریز دانه نی، حه زره تی شیخ له تی روانینی خوی بو هم جیهانه به لازم ده زانی نه ک به و مانایه که هاوریه، له گهل نه وین و هه ست و ئیلهام وه هم دو ئامانجه له ریازی به که مال گه یشتنی روچی مروفت دا پیکه وه به هاوری ده زان.

حه زره تی شیخ زاتیک بو، که له و پهری وریایی و زانباری و کارزانی سهر ده می خوی بو. هر به م بو نه وه بریک نه ویان ته نیا به که سایه تیه کی سیاسی و به ریبه ریکی نازادیخوازی نه ته وایه تی و دژی ملهور و دژی زولم و دژی چه و سانه وه له سده ی بیستم نه زان، نه ک عارف و خواناسیک. حه زره تی شیخ له سه یرو سلوکی عیرفانی خوی له گهل قورئان، به م بنه ره ته و اتا: گه یشتو ته نه ساله تی کرده وه و به رپر سیار بون له مروفتا واته دژ به و شته جولاوه ته وه، که ئومانسته کان یا ئیگزستانسیالسته کان و رادیکالیسته کان، تی ده کوشن بو به پوچ زانینی ئاین و مه زه ب و ئینکاری خودا تا مروفت به و ریگایه دا بیه ن.

شیخ دلی: مروفت ته نیا به نه ویندار بون به خوا یا به چله کیشان و خاوین کردنه وهی ده رون یا به ته زکیه ی نه فس و بیخه وش راگرتنی گیان و له ش به جیگایه ک ناگا، چونکا مروفت به کومهل و ژیان و ماده وه، به ستراره، وه ناتوانی به ته نیایی خوی رزگار بکا، هر تا کیکی مروفت له گهل کاروانی کومهل دا، ری ده پیوی و ریگا ده پری و ناتوانی ریگای خوی له خه لک جیا بکاته وه. حه زره تی شیخ توانیو به تی به گویره ی ته واری نه و زانسته که به پیی فهره نگی ده و له مه نی

ئیسلام پیتی گه یشتوه، خوئی باریینی، وه ئه مه گه و ره ترین سرکه و تنه وه گه و ره ترین مه زنا یه تی
ئو بوه له سه دهی بیستم له کومهلئ ئیمه دا، ئه و زاته، گهل و نه ته وهی چه و ساوهی خوئی باش
ناسیوه که ده لئ:

« کُرد سه حرف است جمع این همین = کاف کمال و راء رشد و دال دین. واتا: کورد ئه م
سی دروشمه یه: « کاف» به واتای که مألّه، «را» به واتای روشدو پیگه یشتنه «دال» به واتای
ئه قیده و ئیدولوژی و دینه» لام وایه هیچ رابه ریک و اجوان نه ته وهی خوئی تاریف نه کردوه.
وه بو پاریزگاری کردن له و راسته قینه یه و پاریزگاری کردن له ستم لئ چووان و
چه و ساوان ههروه کو شهیدانی ریگای حهق و ئازادی رۆله ئازاو نه به زه کانی خوئی یانی:
حه زه ته شیخ عبد القادر ناودار به غهوشی ئانی و سه ید محمه دی، کرده قوچی قوربانی و
شه هیدی ریگای حهق و ئازادی و به خوینی پاک و زولالئ خوئی و رۆله کانی، داری ئازادی و
ئیسلامی ئاو داوه ئه و خوینانه، حه ره که تو رابه رینی له شاده ماره کانی نه ته وه که ید، هینایه
جوش و هیشتا ئه م رابه رینه به رده و امه و نه وه ستاوه، تا رزگار بون دریره ی ئه بی.

نالیم ئه و زاته کاملی کامیله، نا نالیم ئه و زاته که سایه تیکی سومبلی سومبله، نا ئه و زاته که
سایه تیکه، له دوا ی تیا چونی که سایه تی یه کی موسلماننی ته و او، وه تیا چونی که سایه تی کامیلی
ئیسلامی، دوباره له سه ته ی بیسته مدا بوژاوه ته وه، وه ئه م بوژانه وه سه ره تای کاره، که ئیمه به
ناوی رونا ک بیرانی کورد، گه و ره ترینی به رپر سیمان له ساز دانی خو ماندا و هه روا له ساز دانی
کوړ و کومهلدا گر تو ته ته ستوو ئه بی هه ست به م به رپر سیاری به بکه یین.

بو یه که مجار ئه و بو که تو می ئه م رابه رینه ی چاند و ئه م میوه شیرینه له هه مان کاتی تالییدا،
یه ک سه ره مه شقه و بو ئیمه زور دل بزوین و دل لاوین وهوی گه شه و رابه رینه ئیمه به ناوی
خه لکی خو ره لآت و به ناوی کوردو نیشته جیبون له م نوخته له م زه وی یه و به ناوی وابه سته به م
میژوه و به ناوی مرو قیک له به رانبه ری سروشت و خو رسک داو به ناوی مرو قیک له به رانبه ر
دوژمنان، به تایهت دژو دوژمناتی ئیسلام و قورئان و کوردو کوردستان له و زاته گه و ره
ده رس و په ند و هه ر بگرین و رابه رین تا سه ره که وین.

رسته گه لی ههن که به وینهی دروشم ناویان ده رکردوه و به ناوی شا بهیتی قدسیده و قسه ناودارن بنوارنه ئەم ئایه ته شریفه: «قَبَّضْ عِبَادَ الدِّينِ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ» - سوره ی زمر ئایه تی ۱۷» که ئەم ئایه ته ئازادیخوازی مَسوُلمانان وههل بژاردنی ئەوانه له مه سائیلی جیا جیا به چاکی نشان ئەدا، ئەوانه ی حه ق خوازن و تینوی قسه ی چاکن که له نیوان چا کدا چا کتر و باشتر ههل ده بژیرن به کورتی: ئەوانه ی که داخوازی باشتر و بهرزو ته رز ترن.

بیر له م شا بهیت و قسه به رزه ی چه رزه تی شیخ شاهی شه مزین بکه نه وه:

چه رزه تی شیخ که ۲۲۲ کهس له سه رداران و سه روک هوزه کانی کورده واری وه ک هه مزاعای مه نگورو عه لیاغای بدلیسی و خه لیفه سه لیم و... له خزمه تا بو: له فتوایه کدا فه رموی: کهس ماف و حه قی ئەوه ی بو ئیه دهس بو مال و دارایی و ناموسی برا ئه رمه نی و مه سیحی و نه ستوریه کان در ژبکا، چونکا ئەوانه ئە گه ر مَسوُلمانیش نه بن وه کو ئیمه ئینسانن و له ئینسان بونا وه کو ئیمه مافی به رانه رو حه قی ژیان و ژین یان بو هه به وه هه روا خواله سوره ی ئیسرا ئایه تی ۷۰ فه رمویه تی: (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ...) مافی که رامهت و مافی ئازادی مه عقول بو هه مو مرو فیکه خواته نانهت مافی که رامه تی ئیکتیسابی به مرو ف داوه که فه رمویه تی: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ «حجرات ۱۳» ئەم که رامه ته دو وه مه که رامه تی با یه خنی و نر خاندنه که خواله م ئایه ته دا فه رمویه تی، که و ابو مافی ژیان مافی که رامهت و مافی ئازادی مه عقول بو هه مو که سه وه ئیمه که پهیره وی قور ئان و مَسوُلمانین به پیی قور ئان ده بی له ئیسلام و مَسوُلمانان و چه ساوان و سته م لیکراوان و کورد دیفاع بکه ین و ده سی حا کمانی تورکی سته مکاری عوسمانی و ریشه ی زولم و زالمان له بن ده ربیتین نه ک خو مان سته م بکه ین وهوی به د ناوی بو خو مان به دی بینین. دیاره ئە گه ر مرو ف ئاوا بیر بکاته وه گورگ و مهر پیکه وه ئا و ده خو نه وه!

شێعر

ئەهی خوداوەندا تو عیززومەن تە شائی بی ژومار
چۆن بەدەستی خوۆتە دەستوری لەیل و نەهار
مە تلەعی نەجمی مەقامی خانەدانی نەهریە
والە ئەوجی بوجی هەفتوم پەرتەوی پەرورەردگار
سێهەری لوتفی خودان و گەوهری بە حری کەرەم
لؤلۆئی نەسلی «محمّد(ص)» ئەشرە فووالا تەبار
گەردەپرسی جیی تەمەسۆک خانەقا زۆرن وەلی
جیی بە قانین، بی بەقا بە غەیری شەمزین هوشدار
بێرە سەر جادەئە شەرعیەت لا، لە سەر جادەئە درۆ
من سیراتە لموستەقیمت پی بلیم: ئەهی بەختیار
عوروە تولوثقا، ئەوان، حەبلولمەتین جیی ئیعتسام
ریشتەئە شاهی شەمزین بی شکه جیی ئیفیتخار
یە ک بە یە ک تائیتقرازی عالەم ئەو بەهرەئە هەیه
بی تەفاوت، ذو سەعادەت، ئەمجەدوخواوەن تەبار
شەمعی جەمعی میللەت وزوئی چرای دینی نەبی
پەپرەوی ریی حەق بەسیدق و راستی فەرمانگوزار
ئافتابی فەوقی خەلقی شوعلەوهر، بوخاس و عام
دەستگیری کە وتووان و پشتیوانی کردگار
شارەزای، نوری هیدایەت لایەری کوفرو زەلال
راگری ریگەئە حەقیقەت رادەری هەر عەیب و عار

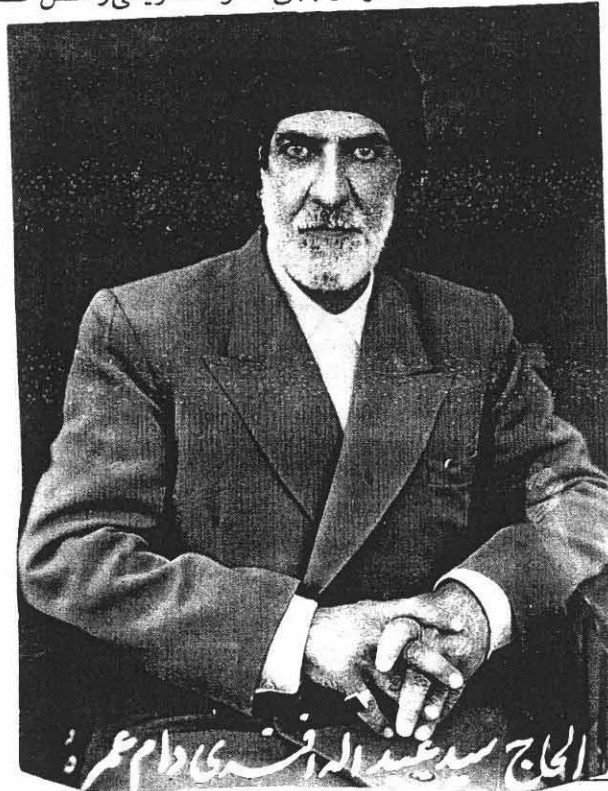
بەرقتی شەمشیری، وجودی جە وھەری، تیغی دەبان
حەیدە رئاسا، حاجی سەبید، بوعدو، وە ک زولفەقار
روژی ھەی ھات و تە کاپۆ، شیریی، مەیدانی، خودا
دافیعی ئەندامی دوژمن، سەر بیری زیمی و کوفار
ئەفرە لولئە سمایە عەبدوللا بە ئیسمی ئەو بوو
ئیسمن و جیسمن موزافی حەق بە رەحمی گردگار
تەکیە گاهومە نزل و شام و سەحەر، کەھفی گەدا
ئاستانە، دەرکی پاکی مەئەنی ئەھلی فەرار
زەرەئی شوعلەئی شەفافی شە وکەتی شە مس وقەمەر
رەشحەئی بەحری مەعانی ئە وعلومی ئەسناعە شەر
خاتەمی خاتەم لە خەیزەر خاتەمی شازادە گان
وہ کسولە یمانە نگینی گەرھەبی بوئیتیدار
عیلم و حیلیمی بیی حسابە حەدی مەعلومەئی نییە
بەحری بیی پەئی کی دەزانی پەرلە دوری شاھوار
دەرسی تەھزیب و مە وایب جەدی ئەوتە قیری کرد
ئایەت و ئەحکامی شەری جەدی کردی ئیتیشار
بەندی دین و باغی ئیمان جەدی ئەوتە عمیری کرد
زولمەتوو بوتلانی لادا حەق بەوی بوئوستوار
جادوری دە ربی لە دورجی گەنجی مەحزی لایەزال
یاسە دەف بیی تو لە بەحری مەعریفەت لەیل و نەھار
چیون بە شەر دەم لی ئەدا بووعە دی ئەوسافی ئەوی
شیتە ھەر کەس لیبوزیوی یا قەلەم خوختە کار

Dr.Saleh Ebrahimi

شه پوډل / ۱۱

مهليک غازي شېخ عوبه يديلاي نه هري شاهي شه مزین

يا ئيلاهي حاجي سهيدي زلي ژيني عالومه
تائهبه دلشاد و سالم، بي بهلاو و بهرقه رار
من که شه خسيکم غه ريقی نه هري جورم نه هري يان
گوشه يي چاوت له من بي بوډه ليل و ئيعتبار
(شه پولا) دهس هه لینه رو که ده رکي ئاسمان
بيژه ره بي تو که ريمي و من فه قير و بور دبار'

الحاج سيد محمد آفندي دام عمر

۱ - له ۱۳۳۷/۷/۳ هه تاوی ئەم شیعرا ئەم له په سه ندی ساداتی کرامی ئهري شاهانی شه مزین «قدس سرهم» داناوه
(شه پوډل)

Dr.Saleh Ebrahimi

راپه‌رینی شیخ عوبه یدیلای نه‌هری شاه‌ی شه‌مزین

شیخ که له جه‌نگی سالی ۱۸۷۷/۷۸ ی زایینی و ریکه‌وتی ۵۷ و ۱۲۵۶ ی هه‌تاوی نیوان تورکی عوسمانی و روسی ته‌زاری به‌شدا بوو، چه‌زره‌تی شیخ له بایه‌زید، روسی تی‌شکاندو له هه‌مان کاتدا ده‌ی ویست بیرو رای ده‌وله‌تی به‌ریتانیا بو لای خو‌ی رابکیشی تا بو دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیکی سه‌ر به خو‌ی کوردستان یارمه‌تی بدری.

له‌م لاشه‌وه که له سالی ۱۲۱۵ ی هه‌تاوی و ۱۸۳۶ ی زایینی شا محه‌مه‌دی قاجار باوکی ناسره‌دین شای قاجار ۵ ئاوه‌دانی له هه‌ریمی مه‌رگه‌وه‌ر به چه‌زره‌تی سه‌یید تا‌های باوکی شیخ عوبه یدیلادا بوو. تا خه‌رجی ته‌کیه و خانه‌قای بکا، ناسره‌دین شای قاجار خه‌ریک بوو لی‌ی بستینیته‌وه.

شیخ که بو ئازادی کوردستان له‌گه‌ل شه‌ریفی مه‌که و خدیوی میسر قسه‌ی کردبوو، هه‌روه‌ها پیاویشی ناردبووه لای کونسولی روس له نه‌رزه‌روم و شاری وان. وه هه‌ندی چه‌ک و چولیشی به ده‌ست هی‌نا بوو، بو ئه‌وه‌ی به‌ری زولم و ده‌س‌دریزی ناسره‌دین شای قاجاری ئیران بگری، هه‌مزاغای مه‌نگور و شیخ عه‌بدولقادی کوری خو‌ی ده‌نیرینه، مه‌رگه‌وه‌ر، محه‌مه‌د ئاغای مامه‌ش و بیوک خانی سه‌روکی قه‌ره‌پا‌پاخه‌کانی سندوس، ده‌چنه نیو له‌شکری شیخ و یارمه‌تی نه‌و. روژی ۲۸ ی سپتامبری ۱۸۸۰ و ۱۲۵۹/۷/۶ ی هه‌تاوی حاکی سابلاغ که به‌وه ده‌زانی له ترسا به‌ره‌و میانداو راده‌کاو هه‌لدی، ئیتر له‌شکری کورد، به‌را به‌ری شیخ بی‌هیچ که‌ندو کو‌سپیک دینه‌شاری مه‌هابادی (سابلاغ) موکری و له لایه‌ن شیخ عه‌بدولقادر ناودار به غه‌وسی سانی خان‌باباخان کوری مه‌جید خان ده‌کرینه حاکی مه‌هاباد. نه‌وسا «میری به‌گ به‌رده‌سور» خالی شیخ به دوسه‌ت سواره‌وه به‌ره‌و میانداو ده‌هاژون، که خالی شیخ به ده‌ستی سه‌لیمخان چاردولی (چارداورو) له شه‌ردا ده‌کوژری، شیخ به له‌شکری زوره‌وه له مه‌نگور، مامه‌ش، پیران، گه‌ورک، زه‌رزا، ره‌مه‌ک، فیزوللا به‌گی، دیوکری و به‌گ‌زاده‌کانه‌وه به نو هه‌زار سوار و هه‌شت هه‌زار پیاده‌وه ده هه‌زار که‌سی دیکه که له‌گه‌ل سپای شیخ که‌وتبون، هه‌لی کوتیه، سه‌ر میانداو. له روژی ۲ ئوکتوبری ۱۸۸۰ و ۱۲۵۹/۷/۱۰ ی هه‌تاوی میانداوی گرت ته‌ده‌ست.

بو روژی ۱۰ ی نوکتوبر و ۱۸/۷/۱۲۵۹ به ره و بناو ناژوتن، له و سه رده مهی دا که هه مز اغاو شیخ عه بدولقادر که میانداوا، مه لکه ندی (مه لیکانی نه مرو) ی گرتبو، له بیر گرتنی بناو، ته ورز دا بوون، چه زره تی شیخ عوبه یدیلای به ره یه کی تازه ی له روژاوا ی ده ری اچه ی ورمی کردبووه، وه بو کردنه وه ی ئه م به ره تازه له ۱۳ ی نوکتوبری ۱۸۸۰ و ۲۱/۷/۱۲۵۹ شیخ یه کی له خه لیفه کانی خو ی به ناوی شیخ محهمه د سه عید له گه ل چوار هه زار تفهنگ به ده ست له برادوسته وه ده نی ری ته ورمی.

شیخ محهمه د سه عید له قه لای سمایل ناغادا (گوندی له گونده کانی نازلویی ورمی له ۱۸ کیلومتری روژاوا ی ورمی که به ناوی باپیره ی سمکوی مه زن ناو نراوه)، له شکر داده مه زری نی، خودی شیخ له ۲۰ ی نوکتوبری ۱۸۸۰ به سی هه زار سوارو و پیاده وه له هوزی هه رکی، زه رزاو ده شته بیل له مه رگه وه ره وه دیته باراندوز و له ویوه بو ناوایی سیرو، له ویشه وه بو (سن سرکیس) و له باشوری ورمی له شکر داده مه زری نی، شیخ محهمه د سه عیدیش له قه لای سمایل ناغاو ده ی و به له شکری شیخه وه ده لکی و به مجوره حه وت هه زار که س ده وری ورمی ده گرن. شیخ داوا له خه لکی ورمی ده کابی شه ر خو بدنه به ده سته وه. به لام خه لک فیل ده که ن و له و ماوه ی چه ند روژه دا که شیخ فرسه تی پی دابوون، ده نی رن تا ئیقبال ده وله بیته وه شار، ئه ویش به ره و ورمی ده گه ریته وه، له م لاشه وه شیخ محهمه د سدیق (شیخ پوشو) به ده هه زار سواره وه ده نی ریته سه ر ریگای ئیقبال ده وله و ره زا به گیش ده نی ری تا ورمی بگری. شیخ پوشو له گوندی (گسجین یه کی له گونده کانی ره وزه چای ورمی، چاوه پروانی ئیقبال ده وله ده بی. به لام ئیقبال ده وله که ده زانی سه ر ریگایان لی گرتووه، ریگا خوار ده کاته وه له شوینی دیکه وه خو ده گه ی نیته شاری ورمی. له ۲۳ ی نوکتوبری ۱۸۸۰ که ده چیته وه شار، خه لک خر ده کاته وه و سه نگه ر به ندی ده کاو ۵ که س له ناخوند و ریش سپی شار و کونسولی ئینگلیس ده نی ریته لای شیخ تا ۲ روژی دیکه یان ده ره تان پی بدا. به لام شیخ که له فر و فیلیان گه بی بو، مو له تی پی نه دان، له ده مه و روژا وا هی رشی کرده سه ر شاری ورمی. جا دوا ی شه ر و شو ری زیاد، له روژی ۴ ی نوامبری ۱۸۸۰ و ۱۳/۸/۱۲۵۹ شیخ هه والی پی گه بی که ته یمور پاشاخانی ماکو (مادکو) به شه شه زار که سه وه گه یشتوته قوشچی که له ویشه وه بو شاری ورمی، شیخ بو ئه وه ی به ری ته یمور

پاشا خان بگری، به ره و قه لای سما یلاغا له شگری ئاژوت و شه ری زور باشی کرد و باری سی و شتری قورخانه له ته یمور پاشا خان گرت و له پر هه والی پی گه بی که ئیعتیما دوده وله به شه شهه زار پیاده و دو هه زار سواره وه له سه ره تای نوامبر له ته وریزه وه بو ورمی و پینسه د سواریش له بنا وه وه به ره و سابلاغ دین، هه ره ها له ته وریزه وه پینسه د سوار ی شاسه وه ن بو یار مه تی سپای قاجار هاتون و له سه ر ریگا هه رکه سیان گسیر که وتبوو، کوشتبوویان و مالی خه لکیان تالان کردبوو و گونده کانیان ناگر دابوو و مالی خه لکی بی که سیان ویران کردبوو، له ئاکاما شیخ عه بدو لقادرو هه مزاغاه راست نه و درنده و وه حشیانه دا به ناچار به ره و شاری شنو ده گه ریته وه. له شگری قاجار له سابلاغ (حاجی سه در ده وله) ده که نه حاکی سابلاغ. قوریانسه شه له ی ئه رمه نی که له سابلاغ بووه و زمانی فه رانسه شی زانیوه و روژانه هه والی شه ری بو ناسره دین شای قاجار نووسیوه و نووسراوه کانی به وینه ی په راویله که یه ک له نیو دو تو ی کتییی داروسه لته نه ی ته وریز چاپ بووه، بی په رده باسی درنده یی و بی ره حمی سپای قاجار ده کا، که چه ند نامرو قانه په لاماری مال و ناموسی خه لکی مه زلوم و بی تاوان و بی ده سه لاتی کوردی موکری ده دن و گونده کان و مالی خه لکی موسلمان ویران ده که ن و ناگر له مالی کوردان به رده دن و تالانیان ده که ن و خه لک ده کوژن و کوردی بی ده ره تان ئاواره ی هه نده ران ده که ن، هه روه ک ئه مر و که له ۱۹۸۴ه وه تا ئیستا و پیش له م سه رده مه له ئیران و عیراق و تورکیه و سوریه ده ستیان دا وه ته کورده قران و ده رکردنی کورد و کوشت و برین و گوند سوتاندن و تالان کردنی کوردان، وه که سیش له سه ریان وه جواب نایی و قسه ی دابین کردنی مافی مرو قیش بی که لکه و تورکیه و حوکومه ته زالمه کان: گوئی پی ناده ن، مه گه ر خوا خو ی یارمه تیمان بدا و له ده ست زالمان رزگارمان بکا و ئازاد بین. کورد خویشی ده می نا وه ته نیو خوینی خو ی و بیگانه په ره ستی ده کا، له وه تی له بیرمان دی، هه روا بووه و هه روا ده بی. داوامان له خواهه خو ی هو ی رزگاریمان بو ساز بدا، دیاره سازیشی ده دا، نیزیکه باغی ئاواتی کوردیش پیته بهر. ئیمه به پیی قورئان و سووننه تی تاریخی تی بینیمان کردوه که کورد ده وله تی سه ر به خو ی ده بی، له م چه ند ساله دا.

با بگه ریته وه سه ر خه ت، حاجی سه دروده وله حاکی شاری سابلاغ (مه هاباد) ی موکری، ده لی: مه گه ر فه رمانی شای قاجاره که ئه م کورده بی ده ره تانه

ئاوا مالی تالان بکری و بکوژری و دیها ته که ی بسوتینری و خه لکه که ی ئاواره ی هه نده ران بکری. من که ئیستا به نیو حاکی سابلاغم، ته نانهت یه ک گیان له بهری تیدا نه ماوه، که سی تیدا نه ماوه، خانوه کانی هه موو لارو خاوه و بووه ته که لاوا، ئیتر من به سه رکئی دا حوکومهت بکه م، دوینی هه ندی له فه رمانده کان ده ستیان بو لای چه ند گوند دریز ده کرد، له نیو ئاگر و چره دوکه ل دا، ده سوتا، ده یانوت: ئه مه چراخانی و شایی و لوغانه ی شاو حوکومه تی قاجاره، منیش له شه رمان غه رقی ئاره ق بیووم. ئیران که زانی حاجی سهر ده وله، دل نه رمه لایان بر دو حه سه ن عه لیخان ئه میر نیزامی گه روسیان له جی دانا. وه ک ده لین: کورد کورد ده کوژی، ئه م کورده زالمه ده ستی دایه کوژتنی هه مز اغا و ئاغا کان به وینه ی خه یانهت و سویندی به دروخواردن بو یان. حه زره تی شیخ عوبه یدیلای شاهی شه مزین مه لیک غازی چه ند جار هیرشی کرده سهر هیزی ته ی مور پاشاخان، به لام چون له م لاره سابلاغی له ده ستا نه مابوو و هیزی ته وانیش زورتر بوون، ناچار شیخ له شکری خوئی له روژی هه یینی ۱۲ نوامبری ۱۸۸۰ و ۱۲۵۹/۸/۲۹ به ره و کوردستانی ژیر ده ستی تورکیه کیشایه وه. جا له شکری ئیران ته وه نده ی دیکه که وته راوه روتی خه لکی کورد و ئاواره کردنی ته وان. دوا ی هه شت مانگ له ۲۹ ی ژوئنه ی ۱۸۸۱ ی زاینی عه لائوده وله ئه میر نیزام له ته ور یزه وه هاته هه ریمی کورده واری و له لای لاجان چاوی به محمه داغای مامه ش که وت و دوا ی خووش و بیس کردن، ته وای ئه وه هه ریمه ی دایه ده ست محمه داغای مامه ش و ده ستوری به محمه داغادا زینده یا به مردویی هه مز اغای مه نگوری بو بگری و خویشی له ۱۵ ی ژوئیه چووه شاری ورمی.

ئه میر نیزامی گه روسیش که حاکی سابلاغ (مه هاباد) ی موکری بوو، هه ی چاوه چاوی بوو که به هه ر فر و فیل و که له کیک بو یی بوز بخوا، هه مز اغا له نیو به ری.

ئه میر نیزام گه روسی که له ۱۲۹۷ ی مانگی بووه حاکی سابلاغ (شاهیندژ) سایه نقه لا: نه وکان) که له دوا یی دا ورمی و خویشی پیوه لکیندرا. ئه میر نیزام گه روسی که ده یزانی هه مز اغا نیوانی له گه ل قاسمی قازی زور خووشه، بو فریودان به قاسمی قازی وت: له هه مز اغا زولم کراوه تو پرو به لکو ئاشتی بکه یته وه به خه تی خویشی بو ی نویوو که بیکاته حاکی سابلاغ، هه مز اغا له وه لامدا

وتبوی چون کورده، ده‌کری باوه‌ری پی بکه‌م، به‌لام ده‌بی پشتی قورئانم بو مور بکا. نه‌میر نیزامیش له‌پشی قورئان بو‌ی ده‌نوسی: (تا رو‌حی من له‌م دنیا بی و زیندو بم له‌گه‌ل تو‌م و ده‌ت پاریزم، نه‌گه‌ر پیوستیش بی، خو‌م فیدات ده‌که‌م، موری کردو بو‌ی نارد. سواره‌برازای هم‌زاغا ده‌لی: قوربان باوه‌ر مه‌که، نه‌میر نیزام باوکی خو‌ی کوشته، بو باوه‌ر نابی. هم‌زاغا ده‌لی وا دیاره‌ده‌ترسی، سواره‌ش ده‌لی دیاره‌منت به‌گه‌نج و ترسه‌نو‌ک دیته‌به‌رچاو، نه‌وا منیش له‌گه‌لت دیم، نه‌گه‌ر بشکو‌ژریم. قورئان ماچ ده‌که‌ن، به‌ره‌و سابلاغ ده‌رون و له‌پشت کیوی علیاباد (له‌باشوری روزاوی پاده‌گانی ئیستای مه‌هاباد راده‌وستن و له‌گه‌ل چه‌ند سوار به‌ره‌و باغی شیخ له‌باشوری مه‌هاباد که ئیستا تیا چوو، وه له‌چوار ریگای مه‌وله‌وی تا پشت مه‌یدانی حه‌یوانی نه‌مرو‌ی شار، دینه‌خواری و ده‌چنه باغی شیخ و له‌دوره‌وه چادرو سه‌ریازی حوکومه‌ت ده‌بینن. سواره‌ده‌لی: قوربان با نه‌چین، به‌لکو حاکم خو‌ی بی و لیره‌قسه‌ی خو‌مان بکه‌ین، هم‌زاغا ده‌لی له‌سه‌ریازی برسی و سیس و پیسی مرده‌لو‌خه‌ی نه‌وان بترسین، رکیف له‌ئه‌سپ ته‌داو یه‌کسه‌ر ده‌چینه نیو باغی شیخ و داده‌به‌زی. حاکم ده‌ستور ده‌دا هر کاتی دوا‌ی چاک و خوشی له‌گه‌ل هم‌زاغا و هاو‌ریکانی له‌و چادروه‌و چومه‌چادره‌که‌ی دیکه، که ژیر زه‌وی یه‌کم لی هه‌لکه‌ندوو، ئیوه بی به‌زه‌بی یانه‌ده‌ست‌ریژ له‌هم‌زاغا و هاو‌ریکانی بکه‌ن و بیان کوژن، حاکم له‌کاتی خویدا به‌فیل ده‌رواو. ده‌چینه‌ئه‌و ژیر زه‌وی یه‌و له‌نیو چالدا خو‌ی حه‌شار ده‌دا، سه‌ره‌نجام هم‌زاغا و هاو‌ریکانی به‌و فیلو داوه‌که بویان نابونه‌وه شه‌هید ده‌کرین و سه‌ری هم‌زاغا به‌دیاری بو‌شا ده‌نیرینه تاران، دوا‌ی سالی‌ک حاج سه‌یاح دیته‌سابلاغو ده‌چینه سه‌ر قه‌بری هم‌زاغا، نه‌م سه‌فه‌ره له‌ژوئیه‌ی ۱۸۸۲ روی داوه‌وه هم‌زاغا له‌سپتامبری ۱۸۸۱ی زایینی و شه‌والی ۱۲۹۸ی مانگی و خه‌رمانانی ۱۲۶۰ی هه‌تاوی ۲۴۹۳ی کوردی شه‌هید کراوه، هه‌روه‌ک ده‌لین: جلک و لیاسه‌کانی هم‌زاغا له‌گوندی بستام به‌گ هی‌مان راگیردراوه.

دوا‌ی گو‌ژرانی هم‌زاغا، حه‌زه‌تی شیخ‌عوبه‌یدی‌لای نه‌هری زور کوشا تا جاریکی دیکه به‌دزی ئیران و شای قاجار ناگری راپه‌رین هه‌لایسینه‌وه، شای قاجار به‌پشتیوانی روس و ئینگلیس، زوریان بو‌ده‌وله‌تی عوسمانی هی‌نا، تا شیخیان گرت و له‌جولای ۱۸۸۲ له‌ئه‌سته‌نبول شیخیان خسته‌زیندان، هه‌رچه‌ند

شیخ خۆی لە زیندان رزگار کردو خۆی گەیاندهوه کوردستان، بەلام دووباره له ئاخری ئۆکتوبری ۱۸۸۲ داگیراو برا موسل و له ئاخری ۱۸۸۳ دا ناردیانە ئیسکەندەرون و لەوێشەوه بو بێروت و لەوێشەوه بو شارێ مه که و شاری تایف، له سالی ۱۸۸۳ وهفاتی کرد.

مارتین وان برونس له پەرهی ۳۲۲۸ کتیبی نهخشی (شیخ، ئاغا و دهولت له ژبانی کۆمهلایهتی و رامیاری خەلکی کوردستان چاپی ۱۹۷۸ - هوله‌ند) له بابەت راپهرینی شیخ عوبەیدیلا ئاوا دەنوسی: له سالی ۱۸۸۰ ی زاینی شیخ عوبەیدیلا رابەراییهتی راپهرینیکی پەرهداری بو کوردان له کوردستانی ناوه‌ندی داگرتوووه ئەستۆ، ئەم راپهرینه له سەرەتاوە دژی حوکومهتی ئێران و له دوایدا بوو به هۆ بو دامەزراندنی حوکومهتیکی کوردی سەر به خۆ، که پاته‌خته‌که‌ی موسل بێ، باری ئەو دەمه‌ی نیوگه‌لانیس وابوو که سازدانی حوکومهتیکی کوردی سەر به خۆ ئەشی و شیاه.

له شه‌ری سالی ۱۸۷۸ و ۱۸۷۷ دا که تورکی عوسمانی به ده‌س روسه‌وه‌گیری خوارد بوو، کز و لاواز بیوو، وای پێ باشبوو که ده‌وله‌تیکی کورد پێک بێ تا له نیوان ههریمی نفوزی ئینگلیس و عوسمانی دا بیه‌ته سپه‌رو قه‌لغان و هه‌روه‌ها بیه‌ته پشتیوانی تورکی عوسمانی، له شه‌رو ئازاوه‌ی روسیه‌وه‌ دارو ده‌سته‌ی مه‌سیحی شای عوسمانی پیاویزن، له ئاسیادا. زۆر به‌ی مه‌سیحی یه‌کان له و سه‌رده‌مه‌دا هاتبوو نه‌ کوردستان.

له‌ هه‌کاری دا شیخ عوبەیدیلا و مارشه‌معون (رابه‌ری نه‌ستوری یه‌کان) جو‌ری حوکومه‌تی هاوبه‌شیان سازدا بوو که له ده‌سه‌لاتی تورکی عوسمانی دوور بوون. جا دوا‌ی ئەوه‌ی مه‌له‌ندی دیفاعی به‌ریتانیا و عوسمانی دیاری کرا. شیخ عوبەیدیلا زۆر تیکۆشا تا به‌لکو به‌ پشتیوانی به‌ریتانیا ده‌وله‌تیکی کوردی به‌ رابەراییه‌تی خۆی به‌دی به‌ینی، بو ئەم کاره‌ش مارشه‌معون و که‌شه‌کانی ئەرمه‌نی و میسیونه‌ره‌کانی ئەمریکایی که له ورمی بوون، کردبووه‌ واسیته. ئەو زولم و زۆروویژیه‌ی که له و زمانه‌وه‌ له کوردان ده‌کرا و ده‌کری، میسیونه‌ره‌کانی ئەمریکایی جوان و زۆر به‌ باشی تی‌گه‌ش‌توون و ده‌یان‌زانی، به‌راستی ئێران و عوسمانی زۆر بێروحمانه‌ له‌گه‌ل کورد ده‌جولینه‌وه‌و زولمیان له کورد کردووه‌و کورد بێروحمانه‌ ئازار ده‌ده‌ن و ده‌یان‌کوژن. شیخ له‌وه‌مانه‌دا زۆر ژیرانه

راپه‌ریوه‌و‌زانیویه‌تی، چون‌هه‌ستی و‌دانشی. جا‌هه‌ر‌له‌به‌ر‌ئه‌و‌زیره‌کی‌یه‌بو‌که‌له‌به‌را‌په‌لاماری‌ئیرانی‌داوه، چونکه‌قاجاری‌ئیران‌کزتر‌بوو، تا‌شایه‌د‌سرنجی‌عوسمانیش‌بو‌لای‌خوی‌رابکیشی‌و‌هوی‌سه‌رکه‌وت‌و‌دامه‌زراندنی‌حوکومه‌تی‌کوردی‌به‌ده‌ست‌بینی.

له‌مانگی‌ئوکتوبری‌۱۸۸۰‌هه‌زره‌تی‌شیخ‌پیاوی‌چه‌کداری‌خوی‌نارده‌نیو‌برا‌نه‌ستوری‌یه‌کان‌که‌بو‌جه‌نگی‌حه‌کاری‌ئاماده‌بوون، له‌رینگای‌کوردستانی‌ئیرانیشه‌وه، نوینه‌رانی‌هۆزه‌کوردیه‌کان: (مامه‌ش، مه‌نگور، زه‌رزا، گه‌ورک، بانه، هه‌رکی‌و‌به‌گزاده‌وو... زور‌به‌په‌له‌و‌به‌له‌ز‌لکان‌به‌راپه‌رینی‌شیخه‌وه، پازده‌هه‌زار‌جه‌نگاوه‌ری‌کوردی‌چه‌کدار‌و‌به‌هیز‌له‌ژیر‌فرمانی‌شیخ‌عه‌بدولقادر‌ناودار‌به‌غه‌وسی‌سانی، شاری‌سابلاغیان‌گرت، هه‌زره‌تی‌شیخیش‌به‌هه‌شت‌هه‌زار‌که‌سه‌وه‌ده‌وره‌ی‌ورمی‌یان‌گرت.

به‌لام‌به‌جاسوسی‌کردنی‌روسیه‌به‌دژی‌راپه‌رینی‌کوردو‌کلک‌تیوه‌ردان‌به‌سودی‌ناسره‌دین‌شای‌قاجاری‌ئیران، وه‌که‌لک‌وه‌رگرتن‌له‌شیوه‌ی‌پیشو، روس‌و‌ئیران‌و‌تورکی‌عوسمانی‌کوردیان‌به‌دژی‌راپه‌رین‌هان‌داو‌ئه‌و‌سیان‌ه‌ش‌خویان‌له‌کورد‌مه‌لاز‌داو‌سه‌ره‌نجام‌کورد‌و‌راپه‌رینیان‌له‌نیو‌برد.

محهمه‌د‌شای‌قاجار‌که‌خه‌جیجه‌خانم‌خوشکی‌یه‌حیاخان‌جه‌ریق‌دینی‌و‌ماره‌ی‌ده‌کا، له‌م‌ژنه‌کوردیه‌کوردی‌ده‌بی‌له‌سالی‌۱۲۵۵‌ی‌مانگی‌و‌ناوی‌ده‌نی‌عه‌بیاس‌میرزا‌که‌به‌مولک‌ئارا‌ناوداره، خاندانی‌خه‌جیجه‌خانم‌مه‌نسوب‌و‌مریدی‌هه‌زره‌تی‌سه‌یید‌تاها، خه‌لیفه‌ی‌هه‌زره‌تی‌مه‌ولانا‌خالی‌د‌شاره‌زوری‌نه‌خشبه‌ندی‌بووه، ئەم‌خانمه‌شوینی‌له‌سه‌ر‌محهمه‌د‌شا‌داناوه‌ئه‌میش‌ئیراده‌تی‌به‌هه‌زره‌تی‌سه‌یید‌تاها‌ی‌نه‌هری‌شاهی‌شه‌مزین‌په‌یدا‌کردوه‌و‌به‌کرده‌وه‌ش‌له‌خزمه‌ت‌ماله‌نه‌هری‌دا‌بووه. جا‌کاتی‌هه‌زره‌تی‌سه‌یید‌تاها‌وه‌فات‌ده‌کاو‌هه‌زره‌تی‌شیخ‌عوبه‌یدیلا‌ده‌بیته‌جی‌نشینی‌باوکی، ناسره‌دین‌شا‌که‌۸‌سال‌له‌مولک‌ئارا‌گه‌وره‌تر‌بووه‌و‌مه‌هد‌عولیای‌دایکی‌که‌رقیان‌له‌خه‌جیجه‌خانم‌و‌مولک‌ئارا‌بووه، هه‌م‌ده‌یان‌ویست‌زه‌ربه‌له‌مولک‌ئارا‌بدن‌وه‌هم‌مولک‌و‌مالی‌شیخ‌عوبه‌یدیلا‌داگیر‌بکه‌ن، به‌تایه‌ت‌دوای‌مردنی‌شا‌محهمه‌دی‌قاجار، جا‌ئه‌وه‌بو‌له‌کاتی‌شه‌ر‌که‌شیخ‌ده‌ی‌ویست‌ته‌وریز‌بگری‌و‌کاتیکیش‌ته‌وریزی‌بگر‌تایه، کاری‌ناسره‌دین‌شا‌ته‌واو‌ده‌بوو، ئەوه‌بوو‌شیخ‌نامه‌یه‌ک‌به‌دو‌پیاوی‌خویدا‌به‌

ناوی (عه بدوره حیم برا گه وره و حوسین قولى که هه ر دو برا بوون) بو مولک ئارا ده نوسی و بانگی ده کا تا بچیتته لای شیخ و شیخ به لینی پی دابوو بیکاته شای ئیران، به لام مولک ئارا له ترسا، نه ته نیا نه چو بو لای شیخ، به لکو عه ینی نامه که ی دا به ناسره دین شا، نه و دو پیاوه یان کوشت و مولک ئارایشیان له مزگینی نه و خزمه ته کرده حاکمی قه زوین و نه نگوستیله یه کی نه لماسیشیان خه لات کرد.

له نامه ی ناسره دین شای قاجار که بو میرزا حوسین خان سپه هسالار (مشیرالدوله) ی نویسه، ده لی: ئیقبال ده وله حاکمی ورمی بیحاله و ورمی داوه ته ده س برازا که ی که نه ویش مه نسوبی شیخ عوبه یدیلای نه هری شاهی شه مزینه و مه لبه ندی شنو، مه رگه وه ر، ته رگه وه ر، سو ماو برادوست و... داوه به کوپی شیخ (سه یید عه بدولقادر ناودار به غه وسی سانی). تو برو به لکو کار ی بکه ی، نه میش به دژی کورد ده ست به کار بوو.

کتیبی لورد جرج.ن. کی رزن ته رجه مه ی وه حید مازنده رانی ده نوسی: شیخ عوبه یدیلای که به وینه ی شاره فتاری ده کرد و روژانه ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ که سی نان ده داو له بیری دامه زانندی کوردستانیکی سه ر به خو بوو که خو ی رابه رایه تی راپه رینی به نه ستو گرتبوو، له ۱۸۷۸ راپه رینیکی پر هه بیته و شکوی ریک خست، به لام که م ده وام بوو. هه روا ده نوسی: تاران وه له رزه که وتبوو له ترسی راپه رینی کورد، وه زور نیزیک بوو ته وریز بگرن، به لام دوکتور کاکوان له سه رانی کوپی مه زه بی نه مریکا نه ی هیشت شیخ ورمی بگری و له م لاشه وه حوکومه تی ئیران له ده وله تی روسیه به دژی کورد سو دی وه رگرت و په نای برده به ر ئینگلیس و ده وله تی تورکی عوسمانی. وه کورده که ش خو ی بی به رنامه بوو، نه وه بوو سه ر نه که وت، نه م کتیبه راپه رینی شیخی له باره ی رامیاری یه وه زور به گرینگ داناوه، به لام له بابته ته رح و به رنامه وه به کزی زانیوه.

له کتیبی سه ر زه وی زه رده شت، نو سراوی عه لی دیهقان دا، ده لی: کوردی ئیران و عوسمانی باوه ریان وا بوو که شیخ عوبه یدیلای کوپی سه یید تاها له خواوه ئیلهامی بو دی و ئولی نه مره و واجبه ئیتاعه ی بگری و بی سی و دو فرمانی ئه ویان ده برد به ریوه. هه زه ته ی سه یید تاها نه هری شاهی شه مزین که له نه هری له ناوچپای شه مزین داده نیشت، محمه دشای قاجار بو خوش خزمه تی پینج گوندی له مه لبه ندی مه رگه وه ر پی به خشیبوو، تا نه ویش له دژایه تی تورکی عوسمانی

پشتیوانی له م بکا. ئەم کتیبە دەنوسی: راپەرینی شیخ عوبه یدیلای زور گرینگ بووه، تەنانهت راپەرینی سمکۆی مەزن و راپەرینه کانی دیکە ی کوردستان بە لای ئەمەوه له راپەرینی شیخ سەرچاوه یان گرتووه. هەر وادەلی له سالی ۱۲۹۷ مانگی شازاده ئەحمەد میرزا کیشکچی باشی که حاکمی سابلاخ (مەهاباد) بوو، زور بیحالی و ریشوه خۆر بوو. هەموو روژی سەرانی کوردی دەگرت و داوای پولی لێدە کەرن، له (فیە زوللابەگ و میناغای کۆری قادراغا و هەمزای مەنگۆر) هەو بیگرە تا بازاری و جوتیار و مەرو مالاندار. ئەم کتیبە تەنانهت دەنوسی: هەرچەندە محەمەداغای سەرۆکی ئیلی مامەش و بیوک خان سەرۆکی ئیلی قەرە پەپاخ له سابلاخ دەچنە لای حاکمی سابلاخ و پێی دەلین: تۆ ئیجازە بدەو سەرانی هۆزی موکری و شنوو ورمی و ئەم ناوه ناوه کۆ بکەوه با تا شیخ زۆری هیز نەگرتووه، تیکی بشکینین و ئاوای خاکی کوردستانی بن دەستی تورکی عوسمانی بکەین، بەلام شازاده ئەحمەد میرزا کیشکچی باشی له بیری پوول و خوش رابواردندا بووه و گویی بەوان نەداوه له ئاکاما ئەو دوانە بو پاراستنی مال و ژیانی خویان بە ناچار بە راپەرینی شیخەوه دەلکین، له ئاکاما شیخ دەستوری دا برون سابلاخ بگرن و زور بە ئاسانی سابلاغان گرت و میانداووشیان له روژی ۲۶ شەوالی ۱۲۹۷ی مانگی گرت و کاتی لەشکری شیخ رو بە بناو دەروا، سەرانی قەرە پەپاخ و مامەش و گۆلاویاغا و دیوکری بە خەیانەت پشت له راپەرین دەکەن و بە هیزی دوژمن بە بناوه دەلکین، له ئاکامدا دەبیتە هۆ بو ئەوهی شیخ عەبدولقادر پاشە کەشە بکات، تەنانهت دەنوسی: محەمەداغای مامەش بە چوار سەد سوارهوه دەچیتە ورمی و یارمەتی ئیقبالی دەوله. لەم لایەشەوه هاتنی تەیمورپاشا خان حاکمی ماکو بە لەشکری زۆرهوه بو ورمی و هەر وادە بێ سەر و بەری لەشکری کوردو شپە خۆری و کوشت و برینی خەلکی میانداو، بەو جوړه بووه هۆی ئەوه خەلکی ورمی و بناو، مەراغەو شوینە کانی دیکە له ترسان زیاتر خو قایم کەن و له راست هیزی کورد راوهستن، ئەمانە گشتی بوونه هۆی تیشکانی هیزی راپەرینی شیخ عوبه یدیلای نه هری شاهی شه مزین و هاتنه وهی هیزی قاجار بو سابلاخ و بو مەلبەندە کوردنشینە کان و قات و قری و ئاواره بوونی کوردو تالان و برۆوکوشت و برینی کورد، بە دەستی قاجار و قاجاریان و کوشتنی هەمزایایش بە دەستی ئەمیر نزامی گەروسی و قەلپ بوونه وهی راپەرینی کوردو کوردستان.

له کتیبی: «گزیده‌ی اسناد سیاسی ایران و عثمانی، جلد ۳ واحد نشر اسناد - دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی تهران ۱۳۷۰، له فصل ۵ مسئله شیخ عبیدالله» دینته گور و ته‌واوی ته‌و نامانه‌ی له نیوان ئیران و عوسمانیدا، له نیوان وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ئیران و عوسمانی و وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ته‌ودا له بابته راپه‌رینی چه‌زهره‌تی شیخ عوبه یدیلایه‌یه، نوسراوه‌ی پره له قسه‌ی ناخوش به کورد و به چه‌زهره‌تی شیخ، له پهره‌ی ۷۴۷ دا ته‌مه‌یشی نویسه که کورد و هوزی شکاک، ته‌ونده‌یان باوه‌ر و ته‌قیده به چه‌زهره‌تی شیخ عوبه یدیلایه‌یه، هه‌میشه‌یا شیخ یا شیخیا، وه له ته‌نگانه‌دا هاواری لیده‌که‌ن تا ته‌نگانه‌یان له‌سه‌ر لابات. ناسره‌دین شا‌ته‌نانه‌ت وینه‌و عه‌کسی شیخ عوبه یدیلای له وه‌زیری خارجه‌و بالویزی خوی له ته‌سته‌مبول داوا کردوه که ته‌م نامه له پهره‌ی ۷۰۲ ته‌م کتیه چاپ کراوه، وا دیاره چه‌زهره‌تی شیخ وینه‌ی له ته‌سته‌مبول هه‌لگیراوه. به‌لام وینه‌ی شیخ چاپ نه‌کراوه، که‌چی وینه‌یه‌کی زوریان له‌م کتیه‌دا له چاپ داوه، له‌م کتیا‌نه‌ش بو ته‌م نووسینه‌که‌لک وه‌رگیراوه:

شورشی شیخ عوبه یدیلای، عه‌لی ته‌فشار که له نیو تاریخی ته‌فشاردا له چاپ دراوه. نوسراوه‌کانی قوریانسه‌شه‌له که له سابلاخ نیشه‌جی بووه و هه‌والی روژانه‌ی شه‌ری بو ده‌وله‌تی ئیران ده‌نوسی و زمانی فه‌رانسه‌شی زانیوه و نوسراوه‌کانی قوریانسه‌شه‌له له نیو دوو توکتیبی دارسه‌لته‌نه‌ی ته‌وریز چاپ بووه. شه‌رحی حالی عه‌بیاس میرزا: مولک ئارا به‌قه‌له‌می خوی و تیکوشانی عبدالحسین نه‌وایی، چاپی ۱۳۶۱ هه‌تاوی. کتیبی مارتین وان برونسن، چاپی بابک، تاران. ج ۱ کتیبی ئیران و قه‌زیه‌ی ئیران لوردن. جرج کرزن ته‌رجه‌مه‌ی وه‌حید مازنده‌رانی چاپی ۱۳۶۲ هه‌تاوی. نگاه‌ی به‌تاریخ مهاباد، نوسراوی کاک سه‌بید محمه‌د سه‌مه‌دی که به‌ته‌مانه‌ت و بو‌پیاچونه‌وه‌دابوی به‌شاعیر و نوسه‌ری ریزدار کاک چه‌سه‌ن سه‌لاح سوران و ته‌میش لوتفی کرد تا من بو‌راپه‌رینی چه‌زهره‌تی شیخ عوبه یدیلای نه‌هری شاهی شه‌مزین که‌لکی لی وه‌ربگرم و زورم که‌لک لیوه‌رگرت، خوا هه‌ردوکیان بپاریزی بو‌خزمه‌ت کردن به‌فه‌ره‌نگ و نویسن له‌باره‌ی کورده‌واری یه‌وه.

مه‌لیک غازی شیخ عوبه یدیلای نه‌هری شاهی شه‌مزین له سالی ۱۲۴۳ هه‌تاوی مانگی له دایک بووه و له ۱۳۴۶ هه‌تاوی مانگی دوا‌ی چه‌ج کردن له تایه‌فی حیجاز

وہ فاتی کردوہو نیژراوہ، ہەر وہ کو حاجی خہلیفہ مہلا محہمہد (بہا) ئەمین
 حوزوری ئەو زاتہ بہ شیعر فہرمویہ تی:
 شادان رحمت آمدہ سالار اولیا سلطان العارفین عبیداللہ از خدا
 در مسجد الحرام بمکہ وفات یافت جان گشت باز کنگرہ جنۃ العلیٰ
 ذی الحجۃ الحرام ز بعد از وفای حج شادان رحمت شد تاریخش از (بہا)
 شیخ خوئی فہرمویہ تی (گشت تاریخ ولادم الغریب ۱۲۴۳) و لہ ۱۲۹۴ ای
 مانگی لہ گہل روسی تہ زاری جہنگیوہ. □ بہا خہلیفہ مہلا محہمہد باپیری
 (شہ پوئل) لہ ۲۷ ربیع الاول، سالی ۱۲۶۰ لہ دایک بووہو لہ ۲۷ ی رہمہ زانی
 ۱۳۴۳ ای مانگی لہ شاری مہا بادی وہ فاتی کردوہو لہ نیو خزنی شیخ مہحمود
 نہہری شہ مزینی نیژراوہو نیستا کہ وتوتہ شہرقی - خ - دہنگ و رہنگی مہا بادی لہ
 کوچہ ی فیرگہ ی ئینی سینا و ئارامگہ کہ ی سہنگ چینہ و زیارہ تگہ ی مریدان و
 پیرہ وانیہ تی. پرواننہ روژنامہ ی کوردستان، تاریخی مہ شاہیری کورد،
 نووسراوی بابہ مہردوخ شیوا، جہلدی ۲، چاپی ۱۳۶۶، پەرہ ۲۲۲ و تاریخ فرہنگ
 و ادب موکریان، بوکان، ج یہ کہم، پەرہ ی ۳۹۵ تا ۳۹۳ چاپی ۱۳۶۴ ای ہہ تاوی،
 نووسراوی ئیبراہیم ئەفخہ می، وہ کوواری گرشہ ی کوردستان، ژمارہ ی ۴ و ۵
 جوژہ ردان و پوشپہری ۱۳۶۰ ای ہہ تاوی و ۱۹۸۱ زاینی، سالی دووہم، پەرہ ی
 ۳۲ و ۳۸. ژمارہ ی یہ کہمی گرشہ ی کوردستان لہ مارس ی ۱۹۸۱ لہ تاران چاپ
 کراوہ. کتیبی ژیناوہری زانایانی کورد لہ جیہانی ئیسلامہ تی، چاپی ۱۳۶۴، پەرہ ی
 ۶۰۶ تا ۶۸۶. □ مہولانا خالید نہ خشبہندی شارہ زوری، نوسخہ ی نابیغہ و
 نوسخہ ی جامعہ، بہ پیئی ئەم شیعرہ:

بہر تاریخ وفات از قلم خالد فی الجنة جل زد رقم

لہ ۱۱۹۳-۱۲۴۲ ای مانگی لہ دایک بووہو وہ فاتی کردوہو. □ حہزرتی سہ یید
 تاہای باوکی شیخ عوبہ یدللا لہ ۱۲۰۲ ای مانگی لہ خو مارو لہ دایک بووہو لہ
 ۱۲۶۹ لہ نہہری وہ فاتی کردوہو نیژراوہو ۷۱ سال ژیاوہ، بہ پیئی ئەم شیعرانہ:
 والد ماجد خمارو مولدش نہریہ ہم مسکن و ہم مدفنش
 شد بطفرای الہی در بہشت ہم قضا آن نقطہ تاریخش نوشت
 بود سید نام طہ والدم
 سہرچاوہ دیوانی خہ تی شیخ عوبہ یدللائی نہہری و حاشیہ ی خہ تی پەرہ ی